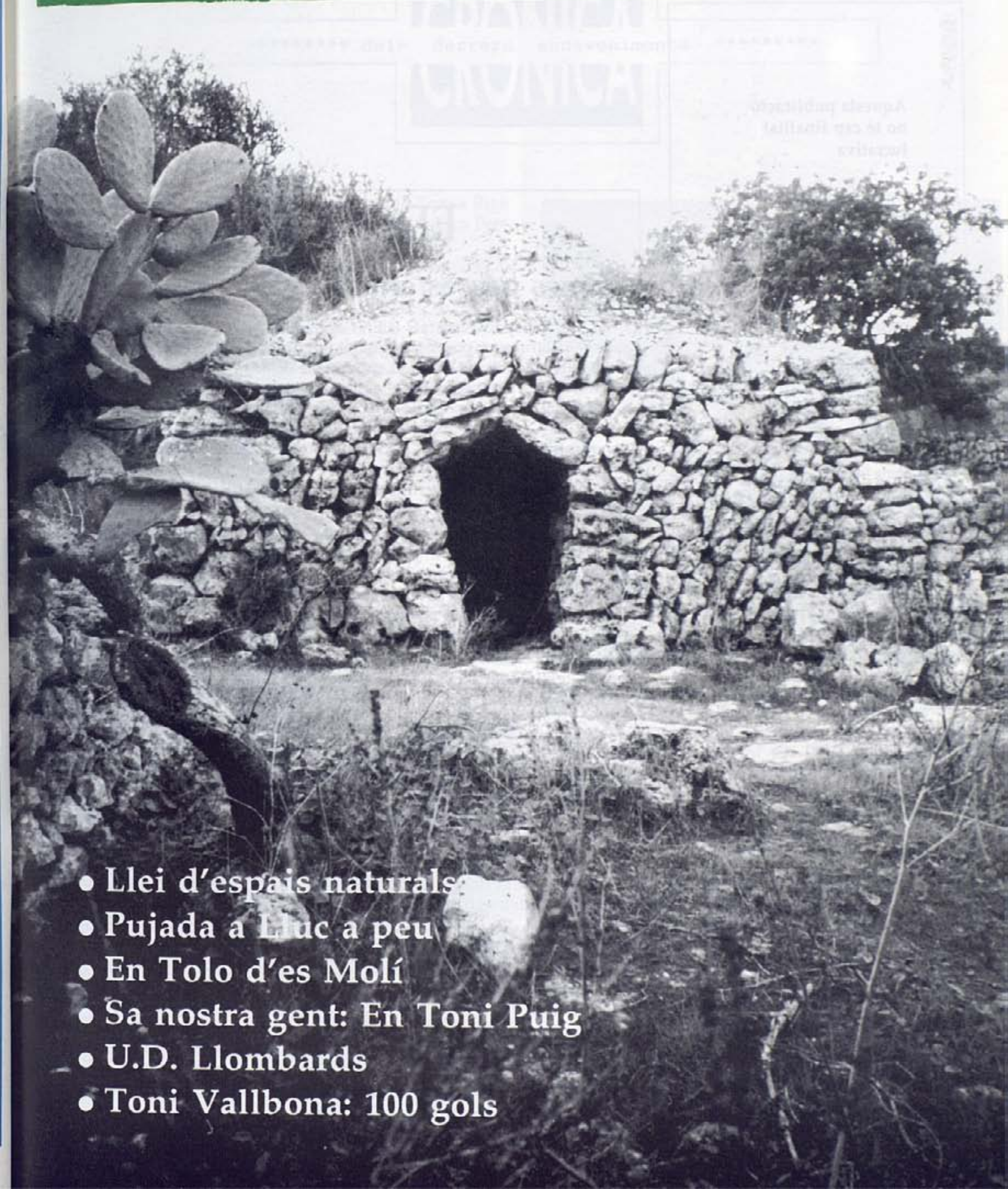

die i coses

Núm. 31
Novembre-Desembre
Calonge
200 Ptes.

- Llei d'espais naturals
- Pujada a Lluc a peu
- En Tolo d'es Molí
- Sa nostra gent: En Toni Puig
- U.D. Llombards
- Toni Vallbona: 100 gols

Aquesta publicació
no té cap finalitat
lucrativa

Novembre-Desembre 92
Nº 31
Mn. Antoni Vadell, 2
07669 CALONGE
Preu: 200 Ptes.

CONSELL DE
REDACCIÓ
Maria Adrover
Isabel Rigo
Josep Estelrich
Maties Adrover
Guillem Roig
Maria Josep Coll
Jaume Vallbona

COLLABORADORS
Jaume Rigo
Jaume Julià
Joan Grimalt
Miquel Pons
Jaume Serra
Marc Vallbona
Mª Magdalena Estelrich
Tomeu Adrover
Xesc Adrover
Andreu Garí
Sebastià Bonet

Agraim totes les
col.laboracions i el
suport de qui s'anuncia
a les nostres planes i de
qui ens llegeix

DL 148-1988
IMPRIMEIX
Informacions Llevant, S.A.
Tel. 55 03 28 - MANACOR

Els escrits d'aquesta
publicació expresen
únicament l'opinió
dels seus autors

EDITORIAL

Dues passes endavant, una endarrera

La Llei d'Espais Naturals (LEN) aprovada pel Parlament Balear la passada legislatura va posar fi a una etapa de la nostra història marcada per les batalles constants entre el moviment ecologista i algunes promotores urbanístiques per preservar o edificar alguns espais naturals que havien escapat del primer boom de la construcció. Sa Dragonera, Es Trenc, S'Albufera, Sa Canova, Copocorb o Mondragó són topònims que han quedat per recordar una lluita col·lectiva i desordenada, incapaç de frenar el desordre que imposava la lògica de les inversions, mancada d'unes Directrius d'Ordenació del Territori que harmonitzassin el creixement i la conservació del patrimoni comú.

La Llei d'Espais Naturals no organitzava el territori de les Balears, no ens permetia saber QUE podíem fer i ON podíem fer-ho, però almanco delimitava els espais on NO podíem fer determinades construccions, almanco preservava una part substancial del nostre paisatge. No era la terra de Canaan, però era una passa endavant en la travessa del desert.

Ara, el Parlament Balear, a instàncies del grup PP-UM, ha iniciat els tràmits per modificar aquella llei. Els arguments de la majoria són ben vàlids: el text vigent de la LEN presenta unes equivocacions, uns errors que s'han de subsanar per no perjudicar interessos legítims. Seria necessari estar-hi d'acord si els diputats del PP-UM haguessin explicat, un per un, els errors que han detectat a la LEN i si justificassin cadascun dels retalls que proposen.

No ho han fet, i això ha obert la veda de les sospites. L'experiència ens fa veure interessos particularment inconfessables darrera cada quarterada usurpada a la natura, darrera cada paisatge furat a les generacions futures. Més quan el text presentat pel PP-UM és particularment impresentable, amb errors que delaten presses i amb uns mapes indescifrables que fan impossible el debat. En alguns casos, els retalls són tan grans que just els explica la demagògia o la venjança.

Si la LEN ha de reformar-se és necessari el consens. L'Ordenació del Territori no pot ser moneda de canvi, no pot estar en mans de trànsfuges ni pot ser imposada per les majories. No podem malbaratar els mapes cada quatre anys en funció dels resultats electorals. La seguretat jurídica demana estabilitat.

Després de nou anys d'autonomia encara no tenim aprovades unes Directrius d'Ordenació del Territori previstes a la Llei. El present i el futur són plens d'incertesa. Terra i ciutadans cohabituen sense cap llei que els empari. Mai no sabem que passarà demà. La LEN va ser una passa endavant. Ara no hauríem de tornar a Egipte.

CRÒNICA

***** dels darrers esdeveniments *****

CRÒNICA

11 setembre.- Ha vingut al món na Maria Teresa Rigo i Binimelis, filla d'en Miquel i de n'Aina M. de Can Pep-Ferrer. Enhorabona.

12 setembre.- Per primer cop a Calonge s'ha organitzat la Pujada d'Inca Lluç a Peu, que en aquesta ocasió era la 13na.

19 setembre.- dins el començament de les festes de Sant Miquel, s'han obert al públic les exposicions: Imatges Calongines, fotografies de Jaume Gual i la mostra de Randes fetes per les dones de l'Associació de la tercera edat, que més envant seran rifades.

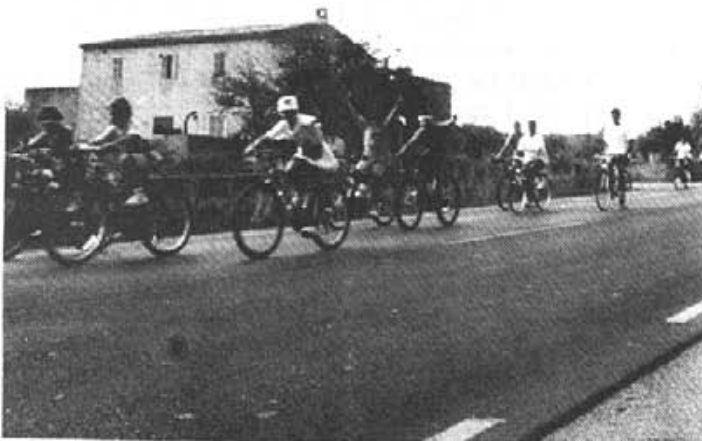

però aquest cop al invés. S'ha partit cap a Cala d'Or, fins arribar al Fortí, allà a on s'ha pogut berenar i fer una visita a l'antiga edificació militar. Més tard hem partit cap a Porto Petro voltant per Ca s'Ermità fins arribar altre pic a Calonge. La participació va esser molt alta. Més tard a la Plaça, el grup «Raiguers» de Binissalem, va oferir les seves cançons i tothom pogué ballar jotes, mateixes i qualche fandango.

26 setembre.- S'ha realitzat a Can Banyeta la tirada de Coloms que com a guanyador ha tengut à Cosme Mestre amb 10 coloms, el segon Miquel Antich amb 8 i Miquel Roig també amb 8.

Ara que s'usa tant aprendre «Ball de Saló», a Calonge hi ha vingut una orquestra el dia de la verbena per poder practicar o simplement passar-ho bé aquest vespre. El nom de l'orquestra era «Zarza».

27 setembre.- A primera hora s'ha celebrat un concurs de coques dolces, s'han presentat unes quaranta coques, més o menys, si una es bona s'altre ho es més, de tota manera i color. Els jurats han tingut molta de feina, però

20 setembre.- S'ha disputat el III concurs de pesca Sant Miquel 92. Un total de 27 barques han partit ben demati per poder gafar el millor lloc de pesca, es veu que molts l'han trobat ja que s'han agafat un total de 92 kg. de peix. El nombre de pescadors era de 65. La classificació per número de peixos ha estat la següent: 1er Aries, 2on Pimar, i 3er Febus II. i per kilògrams agafats: 1er Ses Egos, 2on N'Adrover i 3er Ola de mar.

Després de la gran acceptació que tengué la passajada en bicicleta de l'any passat, s'ha tornat repetir enguany,

no, coca d'albercoc per tothom.

Encara amb la panxa plena her. a partit cap a l'amollada d'aviram que ens ha preparat en Tomeu Polla. Més d'un anava ben felaguer i se n'ha duit tres o quatre animals. Amb un poc de sort es poden agafar quiques, guatleres, perdius, fins i tot qualque conill.

a la fi s'han decidits el primer premi ha estat per na Llu-
cia Adrover de Can Baltasar amb una coca de Sant Va-
lenti, el Segon per Sebastiana Maria Vidal amb un pudin
d'avellanes i el tercer per Maria Adrover de Can Taconer
amb un gató d'ametlla. El premi de presentació ha estat
per n'Apolonia Adrover de s'Alzina amb una coca de
figues seques.

A migdia una paella ens espera, feta per un grup de
calongins i que se'n poden llepar els dits. Per darrerria,
les que han fet coques pel concurs l'han pogut tastar i si

L'horabaixa de tot: festa pels majors del poble. Aquest
any es feia un homenatge a l'amo i la madona més grans
del poble. El homenajats han estat l'amo en Tomeu des
Molí i la madona Margalida Adrover de Can Gustí. A ell
li han regalat un gaiato i a ella un canyom d'anar a ma-
tances brodat per les madones de la Tercera Edat. Ha

BOTIGA
CA'N POLLA

tel. 657045 Calonge

sonat la Banda de música i ha ballat l'agrupació del poble Es Majoral.

Ha estat un dia complet. El vespre han vingut. Els patinadors del grup de Son Rapinya. Petits i grans tots ho han fet molt bé.

29 setembre.- Dia de Sant Miquel. S'ha fet l'ofici major amb el sermó a càrrec del pare Martorell i Miralles. Ha ballat el ball de l'Ofrena els balladors més joves de l'escola de Ball de pagès. Més tard s'ha fet un refresc per tothom.

Una vegada més varen tornar empatar els fadrins i els casats a un partit dominat la major part del temps pels fadrins, perquè varen estar a punt de perdre si no haguessin estat pen Xesc Adrover que va empatar el darrer segon.

L'Horabaixa pels al.lots trencadissa d'olles.

El vespre i per acabar les festes el Grup «Es Cadafal» ha representat l'obra «Siau Benvinguts».

12 octubre.- A s'Alqueria Blanca, Sor Aina Fuster va celebrar les seves noces d'Or. Ella és l'infermera de s'Alqueria i es molt estimada entre la gent.

23 octubre.- Ha començat un curs de Ball de saló a s'Alqueria Blanca. Un caramull de parelles han començat fent el 1er curs, altres que ja en saben un poc més i fan 4rt. fins ara pareix que és tot un èxit.

25 octubre.- Calonge ha tornat a visitar la Venerable monja de Sencelles. Tots junts han celebrat una missa. Tothom hi té molta de fe i l'estimen molt.

Aquest dia també, a s'Alqueria Blanca ha rebut el batisme la nina Bàrbara Rigo Rigo, filla de Jaume Rigo i Agustina Rigo. Els seus padrins de fonts son Andreu Rigo i Joana Valera. A tots enhorabona.

31 octubre. A Felanitx es fa el primer congrés regional d'Esquerra Republicana de Catalunya, del qual en va sortir elegit un nou equip de govern del partit a les Illes

entre els membres del qual hi ha un calongí, en Jaume Vallbona i Bennàssar, que n'és el Secretari de Formació.

1 novembre.- Dia de tots sants. Ha mort Juan Dimas Bermudez Adrover a l'edat de 13 anys. Al Cel Sia.

Aquest mateix dia s'ha celebrat el bateig de M. Teresa Rigo Binimelis a l'església de Calonge. Han estat els seus padrins Rafel Binimelis i Margalida Roig.

3 novembre. Ha començat el Curs de Llengua organitzat per «Es Majoral» a la seu de la mateixa associació

10 novembre.- Han començat les classes de gimnàstica a la llar dels padrins, organitzades per l'Associació d'Amics de la Tercera Edat, que tendran lloc cada dimarts i dijous a les 4'30 de l'horabaixa.

12 novembre.- L'Associació de la Tercera Edat ha organitzat les tradicionals matances. A les 9'30 han anat a benenar a la Ponderosa de frit de matances i més tard s'han passejat amb autocar pels pobles del entre de l'illa. A les dues han tornat per dinar d'arròs i escaldum de matances.

16 novembre. Ha partit de viatge la gent i els amics de la Tercera Edat de Calonge i Cala d'Or.

El viatge comença a Barcelona, d'allà cap a Puigcerdà a on s'hospedaran a un hotel. Han visitat varies poblacions franceses, i altres de catalanes com castellar de N'Hug, naixement del riu Llobregat, pas de la Casa, la Seu d'Urgell, Ribes de Freser, Nuria i també han pogut fer unes compres per Andorra. La tornada és el dia 21 al port de Palma.

19 novembre.- Dijos bo d'Inca.

21 novembre.- Avui s'han casat a l'església de Santa Maria del Mar de Cala d'Or na Margalida Adrover de Cas Senyor i en Carlos Miranda. Els desitjam molta de felicitat.

COSES

En Pep Paulo se jubila

Després de 15 anys fent feina per l'Associació de veïnats de Cala d'Or, en Pep Adrover i Alou, (Pep Paulo) s'ha jubilat. Sempre el veiem per un lloc o l'altre grenant, fent voreres o arreglant el gram de qualque pastera. Al 63 anys ja ha trobat que li bastava i ara es podrà dedicar a allò que més li agrada, anar a pescar.

Capritxos de la naturalesa

Aquest anyell, de tres cames, ha anat a Santanyi i el propietari es en Miquel Bonet Contestí, del carrer Rafalet nº 2. Es de raça mallorquina i la seva mare té 5 anys. Va nèixer en el Camp d'en Torrella a l'abril d'enguany. El més curiós del cas és que a més es bessó i l'altre anyell es completament normal.

(Foto: Pere Navarro)

Dos mots al nostre millor amic; Pere i esposa

-Un dia de Tardor,
moria l'amo En Jaume des Racó:
l'amo en Jaume Barceló
quin bon aparedador:
Caçador! I Pescador!

-I amb el GOB tengué il.lusió,
per a construir un món millor
i salvar espècies en extinció.

-Quin home!, Quin senyor!
Va estimar Consolació,
Es puig Gros i s'Amarador,
el ropit i el falcó.

I a la cega amb bon pulmó
en calçava pel Turó,
amb l'escopeta del canó
sagrat de tot caçador.

-Duguent flors en el SENYOR
i mans plenes del blat millor,
ens ha deixat amb la tristor...
i amb l'Esperança d'un AMOR,
llarg i ample com l'horitzó.

De tot cor,

Pep Font i Bel Ferrereta

Fotografia històrica

Aquesta fotografia és el moment de la firma del contracte de compra-venta de l'edifici del Fortí, de Cala d'Or, a la Fundació Illes Balears, de Son Pax, a Ciutat. Hi foren presents Margalida Femenia, Gerent de la fundació, Miquel Tomàs, notari, Gabriel Canyelles, President del Govern Balear i de la fundació, Margarita Serra (Filla de Margalida Costa, propietària d'Es Fortí) i Pericó Pomar, apoderat de l'urbanització «Es Fortí S.A.», tots ells són a la fotografia, d'esquerra a dreta.

El passat diumenge dia 8 de novembre es celebraven a s'Horta dues noces d'or.

L'amo en Guillem Manresa i Adrover i Madò Sebastiana Adrover i Adrover es casaren el 12 de novembre de 1942. Han tingut 4 fills i 9 nets i tots estaren molts contents de poder-ho celebrar.

Així mateix també ho celebraren l'amo en Jaume Man-

resa i Adrover, germà de l'amo en Guillem, i madò Catalina Duran i Roig. Ells es casaren també a 1942, però dia 5 de gener. Ells són pares de 3 fills i padrins de 6 nets. Tots plegats ho celebraren amb una missa a l'església de s'Horta i després amb un dinar a La Ponderosa. La festa s'acabà amb un ball i haguè un bon sarau. Des d'aquí també els volem felicitar: Enhorabona.

ELECTRO

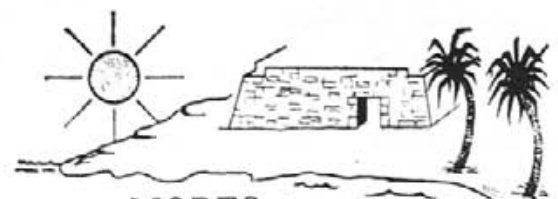
ViBa c.b.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
ANTENES TV. · FONTANERIA

JAUME VIDAL · JAUME BALLESTER

Carrer Gómez Ulla, 2
Tel. 653995
07650 SANTANYI

Plaça Sant Josep, 10
Tel. 163188
07691 ALQUERIA BLANCA

**MODES
JANINE**

centre comercial El Pueblo, tenda n° 25
CALA D'OR

TEL. 65 78 47

Dies i Gloses

31 Dies i Gloses

Porcs i matances d'un temps

Quan tots es camps es conraven el temps dels nostres padrins amb aquells pagesos fins que a llaurar dret es provaven a cada casa engreixaven uns quants porcs, però miraven de que fossin mallorquins.

Aquelles persones antigues tot sabien aprofitar-ho es llentiscles, s'olivó els aglans de ses garrigues per pesar a ses espigues i bejoques d'es conró o a sa figuera albecó i rotja en haver-hi figures.

En sa porcastre anar de verro mos ne'm de temer, si fa els porcells per quaresma la podem encara engreixar idò les podem demanar un porc abans de Cinquasgema.

Engreixar porcs duia poc cost sa feina no se contava però així mateix sa mirava quan dins sa soll les tancava es sòtil i es rebost perquè això de compost no en volien ni s'usava.

Amb so camp ben pelat estar i ben netes ses garrigues que no quedaven espigues i sols pensaven en grufar els sols solien tancar i les solien aguantar amb rutlons i segó clar fins que arribaven ses figures.

Tot d'una en començar a inflar figures de moro les daven i si els porcs les esfloraven les solien trossetjar i a vegades en començar fins i tot la corona tiraven.

En començar a madurar llevonces les capolaven si ses guenivetes estaven armuses les desmontaven perquè punyint no lograven quasi mai desembosar puces per aquí i allà i punyetes mai faltaven

Fotien dins un caixó aquelles figures capolades a ses parell de vegades ja sabien sa racció mesclat en farina i segó i qualque pic en acabar-s'ho quatre faves remullades.

llavors tots els figuerals de ganxos i capells s'omplien caixonades en collien de martinenques, parejals i després de segó poals a n'es porc fins que en volien.

Tot d'una en refrescar però mai d'abans de Tots Sants néts, cosins, nebots, germans anaven a convidat ningú no hi podia faltar i per tenir bon canviar s'hi posaven un mes abans.

Sa madona es colors transmuda quant dins sa soll sent xiscar Tomeu sa posa a cridar a n'es tibul s'ha asseguda què passa? que l'hem fotuda i ben a la vista estar ves-te'n a desconvidar que sa truja va moguda.

Ja m'ho esperava jo diu l'amo tot emprenyat mos bastava bé es senat i si tu m'haguesis escoltat avui no hauriem de fer això.

Un caramull de foc encès ganivetes esmolades ses gatoves, preparades tets per fregar i marès a veure es porc a on és diuen a punt d'auba que no es veu deu persones arromengades.

Ses dones preparen agulles i es porquim que s'és mester i ets al.lots delg arrover han collit un sac de fulles

Ses dones també ses nines totes canyom s'han posat ben net i molt ben planxat en parfalans i brodat el duen moltes fadrines.

Per sa coa l'han agafat per s'orella esquerra i dreta cap a damunt sa banqueta el tenen ben amarrat i es matancer l'hi ha endosat tres pams de sa ganiveta.

Amb una bona gatova recórren cada costat i venga a rascar aviat desde sa grufa a sa cova.

Tets de teula per rescar i procurar fer s'espès i si llavors queda res es matancer més entès és el que li sol repassar si és cuit el solen deixar perquè tot això se'n va en donar-li es marès.

Al.lots arriassau ses celles mirau si fallos li veis mentres en ferros vermells li fan netes ses orelles.

Llavors en tenir-lo net venga cap a desxuiar a ca peu un home sa en mig si sol posar per ajudar un poc s'arquet i adalt sa taula es porquet de genollons el fan posar.

Potons, camallots, cortès per aquest orde tallaven i ses dones demanaven budels a n'es matancers.

Això es talec, això sobrassada camallot i botifarró tot solia triar-ho es padrinet o si nó una persona adecuada sang cuita i una bona platada

one grossa de reisso.

No rebenten camaiots
alerta en sa pallisa
no volem xuia afarradissa
alerta a n'es tel des cuixots.

Tot d'una en acabar
de moldre sa berenava
llavors bé sa degotava
abans de posar-se a trempar.

Ses dones anant de budells
s'esmolaven sa garrova
en deien alguna de nova
que feia girar es capells

A ses matances foguerons
mai hi solien faltar
i en acabar de berenar
al.lots, nines i al.lotons
correguent com a fitblons
tot hi anaven a ajudar

Arrossegaven es batzers
amb un ganxo o una xipeta
de més avall que sa vinyeta
pens, vaig arrossegar els darrers
i dubt que es mando no el dugués
en Joan de sa Costeta.

En acabar es fogueró es passatjaven
fent taringa pes carrer
pujant a n'es lladroner
i allò era es bunyoler
ja que pocs cèntims amollaven
i es més grans apedregaven
es fasser de Can Taconer.

Si era escola o custura
no importava que se'n fes
tots els al.lots eren matancers
i desfrutaven molt més
dels frits de sang i freixura

Fins a s'hora de sopar
sulien dir en haver omplit
avui que no hem junyit
ens anirem a escampar.

Se feia un bon arròs
de cuní de camp i orellanes
pilotes i també magranes
i compraven un meló gros.

En haver sopar a ne's detall
De qualque dol no mandava
sempre algun joc es montava
i segons sa gent que es trobava

No faltava es detall
a on festa hi havia armada
de tenir sa coa guardada
i de sorpresa era penjada
a sa més guapa des ball..

Això feiem es calongins
dels anys quaranta i abans
i en haver sopat besa-mans
d'un a un a n'es padrins.

Perdó si vos he cansat
i gràcies si m'escoltau
i si me necessitau
en lo que pugui contou
i sempre amb sa meva amistat

Joan Grimalt

Ses Covetes

JAUME I, 20 S'ALQUERIA BLANCA

FUSTERIA ANTONI VADELL I
CALONGE
65 77 45
GERMANS VALLBONA

SUPERMERCAT
|
FERRETERIA

Can Binimelis

C/ Cala Llonga, nº 3 Tel: 657717 Calonge

FOTOS
Jaume Moserrat

Revelats al cap d'una hora
Còpies fotogràfiques en quatre min.
Fotos Carnet
Reportatges
Foto Industrial
Servei de Fotocòpies

C/ Santuari, 88

tel. 581156

La nostra gent

N'Antoni Vallbona Adrover, de Ca'n Puig

Dissabte horabaixa de tardor, temps de plenitud i de maduresa, dies de calma, plens de pau i de serenor. Ens trobam a la saleta de ca nostra amb la parella que formen n'Antoni Vallbona i na Bàrbara Julià.

Val dir, per començar, que la quadrilla de joves de l'edat de n'Antoni, a Calonge, són una colla de joves molt ben avinguts, de bons sentiments i sempre predisposats per les coses de bé. Per això, és el nostre desig que amb aquestes retxes, al temps que coneixem un poc més la manera d'esser i de pensar de n'Antoni, manifestar el nostre reconeixement en vers aquests joves i al·lotes calongins de tan sana naturalesa i que fan que el nostre poble cada dia pugui esser un poc millor.

N'Antoni, és un jove senzill, sense que les aparences exteriors l'hi preocupin massa, però que en el seu interior guarda uns ideals ben elevats. Sap anar de bromes com el qui més i a l'hora de prendre's les coses seriament es veu a tot un home ple de seny i molt responsable.

Ara té 22 anys i després d'aconseguir uns anys de pròrroga per fer el servei militar, ara sí, d'aquí a unes setmanes, haurà d'anar a marcar el pas i fer de soldat. És possible que quan aquest escrit surti a la llum, n'Antoni ja estigui sota la disciplina militar i estigui servint al Rei.

-Professionalment m'agradaria arribar a esser un bon empresari i així poder millorar el turisme i el món de la pagesia, per això estic estudiant a la Universitat, empresarials. Per dins el meu cap hi redolen algunes idees sobre les empreses, que es van perfilant poc a poc i que esper que algun dia aquestes idees siguin ben concretes i poder posar-les a la pràctica.

No hi ha dubte que, entre n'Antoni que vol esser un bon empresari i na Bàrbara que aquest any comença a estudiar la carrera de Graduat Social, formaran una bona parella de la que en poden sortir realitats ben interessants.

Com que sabem de la gran afecció que n'Antoni té pels esports li demanem que conti com va començar amb la pràctica esportiva.

-Quan encara era molt més jove, entre els amics teníem el costum dels horabaixes d'estiu anar en bicicleta a la mar a nedar, nos provàvem a veure qui guanyava, tant amb la bicicleta com en la natació. Llavors quan tornàvem esser al poble jugàvem a bàsquet a la plaça i a més jo tot sol després anava a córrer. El córrer de cada dia m'agradava més i me vaig apuntar al club Opel de Fe-

lanitx al que vaig pertànyer un grapat d'anys. He participat a la semi-marató de Calvià, a la cursa Vallde-mossa - Palma, a Felanitx, a Portocolom, a Cala d'Or, a la cursa de relleus Manacor - Sant Salvador fent equip amb el conco Antoni de cas Senyor i també he participat a totes les que s'han fetes a Calonge i també a moltes altres proves. Però ara ho he deixat un poc, perquè vull dedicar-me amb més intensitat als estudis.

És prou conegut l'important èxit que n'Antoni Peña de Felanitx va aconseguir fa pocs dies guanyant la marató de Sant Sebastià. El nostre entrevistat d'avui és una de les persones que més se n'ha alegrat del triomf de l'atleta felanitxer ja que des de fa uns quants anys són bons

amics.

-Quan jo estudiava COU a Felanitx vaig coincidir amb n'Antoni Peña, a tots dos ens agradava el córrer i això va fer que ens féssim bons amics. Hem coincidit moltes de vegades en proves esportives i de cada dia creix l'amistat entre nosaltres. Ell me té promès que si pot, sempre que el convidem vendrà a participar de les Curses que s'organitzin a Calonge.

Va esser una proesa que quasi tot el poble en parlava. Ens referim a l'anada a Lluc a peu, el passat mes de setembre. N'Antoni juntament amb en Tomeu de can Polla hi anaren des de Calonge amb una caminada de més de setenta kilòmetres. Segons l'organització, aquest és el punt més llunyà des d'on s'hi ha pujat a peu. Demanam a n'Antoni que ens digui qual va esser el motiu que el va engrescar a anar a Lluc a peu des de Calonge.

-Jo me sentia un poc cansat d'estudiar, perquè feia un any i mig que estudiava amb molta intensitat, estava un poc fatigat. Quan vaig sentir parlar de l'anada a Lluc a peu me vaig dir a mí mateix: —Si som capaç d'arribar a Lluc a peu, segur que totes les demés coses difícils me pareixeran més fàcils. I ha estat així, el fet d'haver aconseguit això ha estat com una injecció de moral per superar les demés coses difícils. De llavors ençà quan es presenta una dificultat pens: —Això no és res comparat amb pujar a Lluc a peu.

-Aquell dia ja no podia més, vàrem arribar ben acabats, les forces s'acabaven de tot, dotze hores de marxa, són moltes d'hores. Però maldament passàs un mal moment, i me cansàs molt, n'estic molt content d'haver-hi anat, vos asseguro que se val la pena, just per l'experiència.

Totes les persones humanes tenim tares i imperfeccions, si n'Antoni en té no les hi coneixem, el que sí sabem la seva bona voluntat per donar una mà al qui la pugui menester i de la seva disponibilitat per a col·laborar en les activitats que s'organitzen en el poble. Ell és un dels organitzadors de les proves de pesca

amb volantí que es fan fa una partida d'anys com un acte de les festes de Sant Miquel. Per altra banda en aquells anys en que al poble organitzàvem representacions d'obres de teatre, ell sempre en va participar. El metge a garrotades, Mestre Lau, es Taconer i La Festa formen el seu repertori.

Canviant un poc el fil de la conversa demanam a n'Antoni, com a jove que és, si ens vol dir la seva opinió sobre la gent major.

-Els majors poden esser sobretot uns bons consellers. Els bons consells i les orientacions, fruits de la seva experiència s'han de tenir molt en compte a l'hora de decidir si els joves prenim un camí o l'altre. Però això no vol dir que nosaltres, els joves no tinguem l'obligació i el dret a raonar i sospesar les idees dels vells amb les nostres i llavors decidir el que creguem millor. Algunes vegades si jo pens que he de fer una cosa i estic ben convençut del camí a prendre, no esper que la gent major me diga el que he de fer o per on he d'anar.

-I dels joves?

-Com en totes les edats, dins la joventut hi ha de tot, però jo pens que els joves i al·lotes de Calonge

són molt responsables i una gent ben sana.

-I del nostre poble, Calonge, que en dius?

-Calonge, com tots els pobles petits té avantatges i també inconvenients. Els joves de les ciutats i els dels pobles grans són diferents, viven un altre ambient i tenen moltes més coses que aquí. A Palma, per exemple, tenen de tot, cine, espectacles, esports, metges, tendes, quasi tot i nosaltres a part de la tranquil·litat, en els pobles més petits tenim ben poques coses.

-I de Cala d'Or?

-A Cala d'Or hi sobren moltes de coses. Pens que falta coordinació entre els que fan cases i altres coses per dur una línia més o manco definida i no anar cadascú de les cases i llavors resulten que surten molts de pagats i moltes de coses de mal gust. Actualment els turistes que vénen a Cala d'Or són d'una qualitat molt baixa, en general degut a l'excés d'oferta i a la baixa qualitat d'algunes instal·lacions, seria molt millor que encara que venguessin menys turistes, aquests tinguessin més qualitat i més doblers. Ara els únics que bon negoci són les companyies estrangeres que envien els turistes des de fora. Encara que a Cala d'Or hi ha coses que mos agradin massa, hem de pensar que això ens dona menjar i o hem d'acceptar.

-S'altre dia te vaig veure, a Ses Oliveres, que collies ametles. És que t'agrada la vida del camp?

-Per ara m'agrada bastant la vida de pagès i crec que si estàs pagada així com les altres coses, per ventura m'hi dedicaria.

Ha estat una conversa ben agradable. Mentres n'Antoni i jo parlàvem, na Bàrbara que no volia participar de les manifestacions així mateix, sovint sovint deia el seu parer sobre les afirmacions de n'Antoni. Ara una vegada acabada la contarella només ens queda dir: Gràcies, parella, gràcies pel temps i gràcies per la franquesa que heu tengut amb nosaltres i amb els lectors de Dies i Coses.

Marc Vallbona.

Peregrinació a Terra Santa

Na Maria quan duia la Creu en el Via Crucis

Hem sabut que na Maria Bonet i el seu fill Sebastià, de s'Alqueria Blanca, juntament amb un grup de gent de Bunyola, varen partir cap a Israel a mitjan agost. Ens ha contat l'emoció que va sentir ella quan va visitar el Sant Sepulcre, el lloc més sagrat de la cristiandat o quan va carregar amb la creu fent el Via Crucis. Les emocions eren continues de pensar que per allà hi havia caminat i predicat el Bon Jesús. Tambè es varen trobar que per visitar una Mezquita Musulmana no podien entrar ni mànega curta ni en calçons curts i a

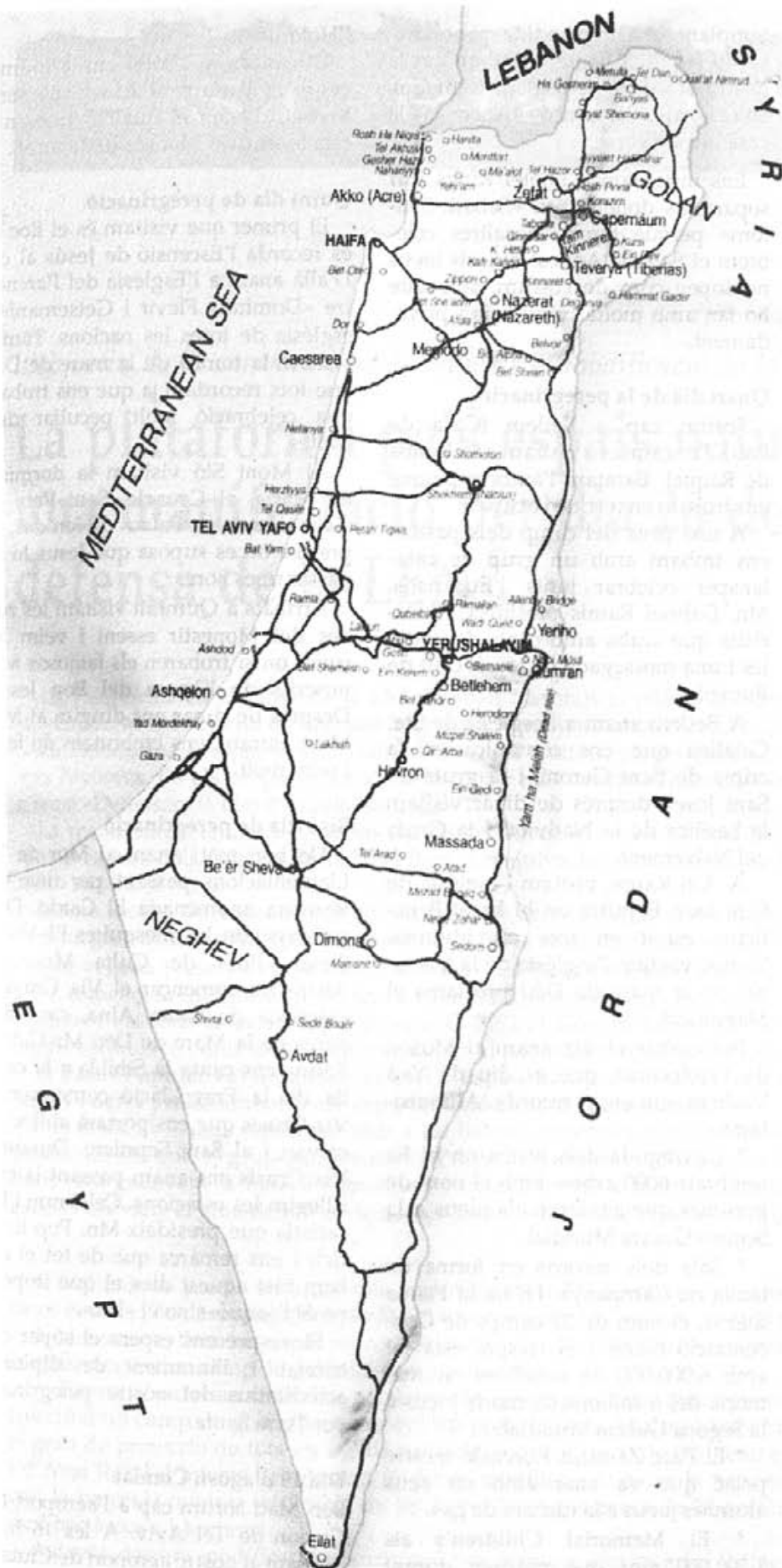
l'entrada d'aquestes els donaven la roba adequada, en canvi a les esglésies catòliques, no hi havia cap problema. Una cosa curiosa és que al Mar Mort es tan gros el grau de salinitat que es sura en molta facilitat i quasi es pot caminar per damunt l'aigua, ademès de les propietats extremadament curatives que té pel cos.

En Jaume Alemany rector de Bunyola ens ha deixat un petit resum d'aquesta meravellosa peregrinació. Esperam que a mida que anau lle-

gint us animeu i seguigueu l'exemple del que na Maria diu que ès el viatge més important que es pot fer mai i que a pesar que per Israel estan sempre en guerra, quan ets allà et sents segura i sense gens de por.

Dia 12 d'agost. Partida

A' fi arriba l'hora de partir a les Santes Terres. A les 10 h. del matí ens retrobam tots a l'aeroport de Son Sant Joan per prendre l'avió que ens portarà a Barcelona. I a Barcelona co-

mencen els interrogatius per part de la seguretat de l'Estat d'Israel. A les 15 h. 30, a la fi, volam cap a Tel Aviv.

Només arribar a Tel Aviv hem de retrassar els nostres rellotges. A l'aeroport ja ens espera el guia, el xofer i l'autocar. Un cop acomodats dins l'autocar ens sorprenen oferint-nos una rosa cada un. Ens translladen a l'hotel Sinai i una vegada instal·lats anam a fer una volta per la zona costera. I els que varen voler, varen poder sopar.

El nostre guia es diu Josi. Va resultar ser una bona persona i un bon guia. Ibrahim és el nostre xofer. També ho va fer molt bé, encara que no parlà tant com el guia.

Primer dia de peregrinació

Comença el dia amb una volta per la Ciutat de Tel Aviv fins arribar al barri antic que es diu Jaffa.

Jaffa vol dir «Hermosa». Aquí va desembarcar Jafet, el tercer fill de Noé. També el profeta Jonás des d'aquí va embarcar cap a Tarsis. A Jaffa hi vivia Simó «el curtidor» i és la seva casa a on Sant Pere va fer el miracle de ressucitar a Tabita. Visitarem a l'església de Sant Pere, el monestir de Sant Lluís i el monument al poble de d'Israel.

Un cop visitada Jaffa sortim per la costa cap a Cesarea, antiga capital a on veim el teatre romà, la fortalesa dels creuats i l'aqüeducte d'uns 11 km. Continuem la peregrinació en la puja al monte Carmelo. Església d'Stella Maria. Mn Gabriel Ramis en comenta el passatge bíblic d'Elies i els sacerdots de Baal.

A Sant Joan d'Acre visitam una fortalesa creuada i els banys turcs. Anant cap a les ruïnes del port creuat d'Acre, pasam per carrers típics àrabs. Entrada l'horabaixa arribam a l'hostal River Jordan, situat a la vorera del llac de Tiberiades o llac de Genesaret. Després de sopar s'ha ofert la possibilitat d'assistir a un reportatge audiovisual de tota l'història de Galilea.

Segon dia de la peregrinació

Sortim de bon matí cap a la mun-

tanya de les Benaurances. Continuem cap a Tabgha (lloc de la multiplicació dels pans i els peixos), visitam la capella i l'església del Primat de Pere. Ens traslladam a Cafarnaüm i visitam les ruïnes de la casa de Sant Pere i la Sinagoga del segle IV. A les 11'30 ja som tots dins la barca que ens du a fer una volta pel llac des de Genesaret fins a Ein-gev a l'altre part del llac, on podem dinar si volem del típic peix de Sant Pere. Després de dinar ens dirigim cap a Natzaret: visitam la basílica de l'Anunciació, l'església de Sant Josep i la sinagoga. A la basílica de l'Anunciació celebrem l'Eucaristia presidida per Mn Jaume Alemany i acabada la celebració depositam un ram de flors a la gruta de l'Anunciació.

Abans d'arribar a l'hotel ens aturam a Canà de Galilea, lloc del primer miracle de Jesús i a on els quatre matrimonis del grup renoven les promeses del matrimoni amb vi i pastís inclòs.

Tercer dia de la peregrinació

Començam el dia renovant les promeses del baptisme al riu Jordà on omplim botelles d'aigua per dur a Mallorca.

Amb taxi pujam al Monte Tabor des d'on es pot contemplar tota la baixa Galilea. Mn. Toni Gómez presideix l'Eucaristia propia del lloc a l'església de la transfiguració. Seguint la ruta arribam a Nahim i visitam una petita església que recorda la resurrecció del fill de la vídua. Després de dinar començam la ruta cap al desert de Judea, direcció Jerusalem, fent aturada a l'oasi de Jericó, la ciutat més antiga del món. Abans hem contemplat la muntanya de la Quarentena. Sortint de Jericó veim l'únic Sicomoro existent per aquelles contrades.

Abans d'acabar la nostra ascensió a Jerusalem (lloc de Pau) ens aturam a Betània on visitam l'església edificada sobre les ruïnes de la casa de Marta i Maria. També visitam una tomba de l'època del Bon Jesús.

A posta de sol, arribam a Jerusalem, ens aturam a un mirador. Con-

templant una esplèndida panoràmica de la ciutat Santa, brindam per la nostra estada a Jerusalem i contam, emocionats, la cançó «Anem a la casa del senyor».

Ens instal·lam a l'hotel Kings i al sopar, ens donen el vi «Sabath Shalom» perquè també nosaltres celebrem el Sabath. Aquest dia, els jueus no sopen com de costum, sino que ho fan amb molta cerimònia i privadament.

Quart dia de la peregrinació

Sortim cap a Betlem (Casa de Pau). Pel camí ens aturam a la tomba de Raquel. Baratam l'autocar perquè ens trobam en territori ocupat.

A una cova del camp dels pastors ens trobam amb un grup de catalans per celebrar junts l'Eucaristia. Mn. Gabriel Ramis presideix l'Eucaristia que acaba amb cants de nades i una mossegada de torró, duit de Bunyola.

A Betlem anam a l'església de Sta. Catalina que ens comunica en la cripta de Sant Geroni, i la gruta de Sant Josep després de dinar visitam la basílica de la Nativitat i la Gruta del Naixement.

A Ain Karen, visitam l'església de Sant Joan Baptista on hi ha el Beneficium escrit en tots els idiomes. També visitam l'església de la Visitació on la mare de Déu proclama el Magnificat.

Per acabar el dia anam al Museu de l'Holocaust, que es diu de Yad Vashem «un etern record». Allà visitam:

* L'avinguda dels justos on hi ha sembrats 6000 arbres amb el nom de persones que ajudaren als jueus a la Segona Guerra Mundial.

* Sala dels records en forma de tenda de Campanya: Hi ha la Flama Eterna, el nom de 22 camps de Concentració Nazis i el traspòl està fet amb 6.000.000 de ratjoletes en memòria del 6 milions de morts jueus a la Segona Guerra Mundial.

* El Parc Zamosz Korczak: mestre polac que va anar amb els seus alumnes jueus a la càmera de gas.

* El Memorial Children's als 1.500.000 nins que moriren durant

l'Holocaust.

De retorn a l'hotel ens aturam a veure el Parlament Israelí, nomenat Kneset, davant el qual hi trobam el canelobre dels 7 braços o Menorah.

Quint dia de peregrinació

El primer que visitam és el lloc on es recorda l'Escensió de Jesús al cel. D'allà anam a l'Església del Parenostre «Dominus Flevit i Getsemani» o església de totes les nacions. També visitam la tomba de la mare de Déu que tots recordam ja que ens trobam una celebració molt peculiar dels coptes.

Al Mont Sió visitam la dormició de Maria, el Cenacle, Sant Pere en Galicantu i, el Palau d'Herodes, la presó a on es suposa que Jesús hi va passar unes hores.

Arribats a Qumran visitam les ruïnes del Monestir essení i veim les coves on si trobaren els famosos Manuscrits de l'època del Bon Jesús. Després de dinar ens dirigim al Mar Mort. Suram, ens embrutam de fang i reïm molt.

Sisè dia de peregrinació

De bon matí anam al Mur de les Llamentacions passant per una Via Romana anomenada El Cardo. Després visitam les mesquites El-Aksa i Omar, llocs de Culta Musulmà. Abans de començar el Via Crusis a l'església de Santa Aina, casa dels pares de la Mare de Déu Mn. Gabriel Ramis ens canta la Sibil·la a la capella de la Fragel·lació començam el Via Crusis que ens portarà al lloc del calvari i al Sant Sepulcre. Durant el Via Crusis ens anam passant la creu i llegim les estacions. Celebrem l'Eucaristia que presideix Mn. Pep Estelrich i ens remarca que de tot el que hem vist aquest dies el que importa no és l'«aquí» sino el «Fet».

El vespre ens espera el sopar d'acomiat i lliurament de diplomes acreditatius del nostre pelegrinatge per Terra Santa.

Dia 19 d'agost: Comiat

Ben Matí sortim cap a l'aeroport Ben Gurion de Tel Aviv. A les 16 h. 30 arribam al nostre aeroport de Ciutat.

Sa Plana Verda

L'objectiu de la convocatòria és impedir la modificació de la LEN

La plataforma pels espais naturals convoca una manifestació per dia 26 de novembre en defensa de la LEN

La Plataforma en Defensa de la Llei d'Espais Naturals fa públic la convocatòria d'una manifestació per dia 26 de novembre, amb l'objectiu d'expressar la repulsa popular a la modificació a la baixa de la LEN.

La Plataforma compta ja amb 110 adhesions d'entitats, partits polítics, sindicats, col·lectius professionals, etc. de tota Mallorca. En els propers dies s'espera reunir més entitats. Totes elles convoquen a la manifestació que durà com a lema «Defensem la Llei d'Espais Naturals».

La manifestació tindrà lloc dijous dia 26 de Novembre a les 20 h., a la plaça d'Espanya, posteriorment se recorreran els carrers dels Oms, la Rambla, el Born, Conquistador, Colom, i finalitzarà amb la lectura d'un manifest i un acte festiu a la Plaça Major.

Ja som moltes les vegades que els mallorquins hem hagut de sortir al carrer per defensar el nostre territori, sempre amb un gran èxit de participació i de resultats. Basta recordar els casos d'Es Trenc, Sa Dragonera, Cabrera, etc.

Una vegada presa en consideració per part del Parlament Balear la proposició del grup PP-UM per modificar la LEN, comença la tramitació en ponència i comissió. Posteriorment tornarà al Ple per a la seva aprovació definitiva.

Davant els forts interessos que mouen al PP i al Govern Balear, la manifestació en defensa de la protecció dels espais naturals és l'únic instrument que queda al poble mallorquí per impedir noves agressions al nostre territori.

El Partit Popular vol modificar la Llei d'Espais naturals a fi d'afavorir els interessos de mitja dotzena d'especuladors i deixa pràcticament sense cap protecció Eivissa i Formentera.

Més d'un 15 % dels espais naturals a les Balears quedaran parcialment o totalment desprotegits si s'aprova la Proposició de llei que el grup parlamentari PP-UM ha presentat al Parlament Balear. La pressió dels promotors immobiliaris està guanyant la batalla i en aquests moments s'és a punt de modificar la Llei d'Espais Naturals exclouent 10 espais i canviant el grau de protecció a totes les àrees d'Eivissa i Formentera on gairebé la Llei quedarà derogada.

A Mallorca se pretén excloure una superfície de 1.315 hectàrees que afecten a sis espais naturals. A cinc dels sis casos es tracta de desprotegir-los per facilitar la construcció d'urbanitzacions i camps de golf.

A Menorca se lleva un espai sencer, Cala Alcaufar, d'una superfície aproximada de 130 hectàrees, a fi de permetre la construcció d'un camp de golf i un complex hoteler.

A Eivissa s'exclouen unes 516 hectàrees de tres espais actualment protegits, amb l'objectiu de permetre la construcció d'un camp de golf, apartaments i un port esportiu. D'altra banda tant a Eivissa com a Formentera se rebaixa el grau de protecció de tots els espais naturals, ja que a pesar de mantenir els noms d'Àrea Natural d'Especial Interès i d'Àrea Rural d'Interès Paisatgístic, de fet se modifica a la baixa la normativa que protegeix aquests espais. En concret la parcel·la mínima edificable de les Àrees Naturals passa de 20 hectàrees a 3 hectàrees i la de les Àrees Rurals de 3 hectàrees a 1 hectàrea.

Aquesta darrera modificació permet que uns terrenys situats a les Salines d'Eivissa, dels quals és accionista la família del president de la Comunitat Autònoma es puguin construir-hi una parcel·lació rústica.

SUPERFÍCIE EXCLOSA

Son Real	750 ha.
Portals Vells - Cala Falcó	150 ha.
Felanitx	30 ha.
Puig de Sant Miquel	10 ha.
Gaieta Gran	25 ha.
Son Quint, Son Vida, etc.	250 ha.
Cala Aucalfar	130 ha.
Sa Sal Rossa	6 ha.
Sa Talaïassa	10 ha.
Serra de Sa Cova Santa	500 ha.

AMENACES

golf i urbanització
urbanització i hotel
golf i urbanització
desconegudes
golf i hotel
golf i urbanització
golf i urbanització
urbanització
camp de golf
port esportiu i parcel·lacions

SUPERFÍCIE AFECTADA PER LA REBAIXA DEL GRAU DE PROTECCIÓ

Eivissa	24.877 ha.	parcel·lacions
Formentera	3.496 ha.	parcel·lacions

MANIFEST EN DEFENSA DE LA LLEI D'ESP AIS NATURALS

Els espais naturals de les Balears constitueixen el patrimoni col·lectiu més important de les nostres illes, tant pels valors intrínsecs d'aquestes àrees, com per motius culturals, econòmics i de qualitat de vida. Es responsabilitat indefugible de tots contribuir a la preservació d'aquests espais, possibilitant així la seva transmissió a les generacions futures.

Des de gener de 1991 comptam a les Balears amb una llei de protecció dels espais naturals, una de les aspiracions populars més sentides dels darrers anys.

Dissortadament ja s'ha presentat al Parlament Balear una proposició per rebaixar la protecció que atorga aquesta llei. La seva aprovació suposaria una greu amenaça per a la conservació del nostre patrimoni natural, i constituiria un acte d'irresponsabilitat històrica.

Les associacions, sindicats, partits, entitats i institucions que signen aquest manifest demanen:

- Que no sigui acceptada aquesta proposició de modificació a la baixa de la Llei d'Espais Naturals.
- Que es prenguin mesures efectives per assegurar la conservació efectiva de les àrees incloses al catàleg.

26-N
(d i j o u s)

manifestació
en defensa de la
lleï d'espais naturals

Plaça
d'Espanya

8 del
vespre

Plataforma en Defensa de la Llei d'Espais Naturals

XIII Pujada de la Part Forana a Lluc a peu

I Pujada de Calonge a Lluc a peu.

El passat 12 de setembre, devers les 6'30 de l'horabaixa, partiren de Calonge cap a Lluc els nostres primers marxaires, en Tomeu Polla i en Toni Puig. Encara frescs, arribaren a Felanitx sobre les 8. De Felanitx, també havien partit feia uns minuts en Miquel Taconer i en Toni Company, juntament amb altres felanitxers, i a poc a poc es varen anar ajuntant amb gent dels altres pobles pel camí. Passaren per Vilafranca, Sant Joan, Sineu fins arribar a Inca a les 4 h.

Per altra banda, damunt les 2'30 del vespre, a la plaça de Calonge, hi havia un bon rebumbori de gent que esperava l'autocar per partir cap allà. Unes vint-i-sis persones totes ansioses per partir i arribar a Inca, i d'allà enfilar cap a Lluc. Dins l'autocar els més jovenets, ens «deleitaren» amb música de Sangtraït per si ens dormíem. Cada cop que ens acostàvem més a Inca, trobàvem més marxaires, tres per aquí quatre un poc més en avant i cada un ens feia pensar —Mem si serien els nostres— i a la fi els vàrem afinar que arribaven. Ja no els faltava gaire.

Arribats a la plaça d'Inca gairebé eren les quatre i era hora de partir però estàvem ansiosos de veure els que havien partit l'horabaixa de Calonge i a la fi varen arribar com una rampellada perquè sols no es varen aturar, venien amb una bona marxeta i no es podien descuidar. Per amunt, per amunt i adesiara trobàvem en Pep que ens oferia fruita i un poc d'aigua i esperava que tots poguéssim arribar. Tot d'una ja trobam Selva, llavors Caimari i ja començam a pujar les voltes a on ens espera una coral dels antics blavets que cantaven a un lloc meravellosos, estaven damunt la muntanya dins una cova i molt de temps mentre caminàvem els sentíem. A més estava enlluminat amb un joc de llums de color i feia un efecte molt especial. Quatre cintes vermelles baixaven de la pun-

En Miquel, en el moment de l'ofrena a la Mare de Déu

Els calongins a l'arribada a Lluc

tanya penyals abaix. Llavors arribam al Salt de la Bella Dona i més envant a la benzinera de Lluc i ja pareix que hem arribat, però no, encara ens queden una bona partida de voltes, però ja per avall. Uns més prest i altres més tard arribàrem a Lluc, uns amb una cara llarga per culpa de les moltes hores de caminar, altres que havíem partit d'Inca amb un poc més d'humor, però tots contents d'haver arribat.

Diuen que enguany érem uns 13.000 que arribaren aquella dematinada, ja es pot veure la devoció que té la gent de Mallorca a la Mare de Déu de Lluc. El primer que havíem de fer era berenar i allà ens esperava

un bon xocolata amb galetes i per animar-nos, amb un ball de pagès ben xalest. Més tard vàrem anar a veure la Mare de Déu, a demanar i a donar gràcies, i a les 9 es varen fer les ofrenes que tots els pobles havien duit. Es Calongins hi duguérem una botella de vi de codony, i cada lloc hi duia allò que d'ell era més representatiu. Tornam agafar l'autocar, tots frissant d'arribar, però per les voltes hi havia molta de gent que encara pujava i va ser un poc dificultós arribar a Inca. Crec que quan arribàrem a Calonge tothom somniava el llit però tots estàvem contents d'haver-hi anat i si l'any que ve estam bons hi tornarem.

El punt de vista d'un que hi va anar d'aquí:

Eren les sis de l'horabaixa, teníem sa planxa plena, i en Tomeu de Ca's Senyor ens va oferir un compta passes, per calcular sa distància que hi havia d'aquí a Lluc. Havia passat un quart i en Maties ens acoïssava amb una terrible càmera davant l'església, però no aconseguí cap presa potable fins que decidírem partir.

Sortírem del poble i tira de cap a Felanitx, on enllaçarem amb els Felanitxers. D'allà passarem per davant l'institut i agafarem la carretera de Vilafranca. El cansament començava a sentir-se però la il·lusió d'arribar a Lluc ens feia oblidar-nos d'aquell cansament. De Vilafranca a Sant Joan i d'allà a Sineu, per cert a Sineu hi havia unes sèquies, que pareixia Cala d'Or. Després el gran jornal de Sineu a Inca, no arribava mai. Aquí va ser quan els que havien partit amb autocar de Calonge ens varen agafar, i n'hi va haver que baixaren per arribar a Inca a peu amb nosaltres. Aquests companys frescs varen ser una injecció de moral per a nosaltres ja que ens quedaven els quilòmetres més durs. Així passarem Inca i Selva. Quan arribarem a Caimari, en vaig aturar a canviar-me d'espardenyes i calcetins i en Toni, mentre m'esperava es va estendre cames en l'aire. Ara començava l'escalada final, les forces ja eren escasses però érem conscients que havíem d'arribar i així ho férem. De Ca-

longe a Lluc a peu. Crec que varem ser els marxaires que férem més quilòmetres de tots els que arribarem a Lluc i els primers que ho férem. Au mem curritos si l'any que ve ens igualau la marca.

BOHEMIA
CRISTALL - EST. D'U

crystal - regals - decoració
TALLER ARTESANAL DE GRAVATS A CRISTALL
inicials - noms - anagrames
SA TAVERNA 10 - CALONGE - TEL. 65 93 26

INSTAL·LACIONS
|
MONTATGES ELECTRICS
ANTENES PARABOL·LIQUES

Exposició de **APLIQUES i LAMPARES**
DARRERES NOVETATS EN PEL·LICULES
DE VIDEO

elèctricas
MANRESA, S.A.

Distribuidor Oficial: **AEG - TELEFUNKEN - ZANUSSI - THOMSON - SANYO - CORBERO**

C/ Ariel, 5 - Tel. 657859
Avda. Bèlgica, 6 - Tel. 657378 CALA D'OR

Conversa amb...

Tomeu Vallbona

-Com va sortir aquesta vocació per ser metge?

-Ja em ve de sempre. De petit hi havia un parell de coses que m'agradaven, les típiques idees que vols ésser aventurer. Primer vaig començar dient que volia ser aviador, però tot d'una en vaig llevar la idea del cap perquè tenia un problema a la vista i era un impediment bastant gros. I després va sortir la medicina. des que feia 8è o 1r de BUP ja en va venir aquesta idea i de llavors ho vaig tenir ben clar.

-Et va costar molt acostumar-te a viure a Saragossa?

-Bé, els primers tres mesos sí. Jo vaig començar a una residència que no hi estava a gust, després vaig conèixer el Col·legi Major, i vaig veure que aquell ambient era allò que a mí m'agradava; el problema era que estava tot ple. Fins després de Nadal no m'hi vaig poder canviar. De llavors ençà hi estic i a poc a poc t'acostumes, fas amics, coneixes gent nova, romps amb els de ca teva... Per jo sobre tot els diumenges eren els dies pitjors, però després del primer Nadal tot va anar molt bé, i ara que he tornat aquí, trob a faltar algunes coses d'allà.

-Hi ha molta diferència de la vida d'aquí a allà?

-És molt diferent. Jo en s'estiu no canviaria per res Calonge i Cala

Aquí podeu veure com a més d'estudiar també es divertia.

d'Or, però en l'hivern, allà als horabaixes tens moltes activitats. Els dematins anàvem a escola i els horabaixes sempre hi havia una conferència de medicina, exposicions o anàvem al teatre o a qualche concert, aquí trob que no hi ha ningú, tots els teus amics fan feina a Palma o no els trobes, has romput ja el contacte que tenies i a vegades no saps que has de

fer. Bé a Ciutat si que hi ha moltes opcions, però tampoc no hi pots anar cada dia. De totes maneres no canviaria per res Calonge i vull quedar aquí mil vegades més que a Saragossa.

-Va ser difícil arribar a acabar la carrera o te'n vares sortir prou bé?

-Allò que em va costar més foren

LAMPISTERIA * CALEFACCIÓ
ENERGIA SOLAR * PISCINES

JOSE ALOU JULIA

C/ J. Prohens, 24
Telèfon: 65 94 65

07669 S'HORTA
Fax: 83 71 94

Pintures

D'Or

Calonge

En Tomeu va ser Degà de Medicina del Col·legi Major Universitari La Salle de Saragossa, els seus dos darrers anys de la seva carrera. A aquesta foto el veim amb el professor Faustino Pérez López, que va donar la conferència «La menopausia al final del siglo XX» en el curs de Ginecologia i Obstetrícia que havia organitzat essent Degà.

els dos primers anys, perquè la dinàmica d'estudi és molt diferent a allò que has fet fins ara, i t'has d'acostumar al sistema. No és el mateix estudiar C.O.U. o fer 1r. de medicina, a més els dos primers cursos són molt generals, són molt semblants. Estudis Biològiques, química, estadística, Biofísica i fas assignatures que per ventura no són les que voldries fer. El que t'agrada és l'anatomia. Una vegada que has passat 2n passes molt de gust, te fiques dedins i no te n'adones i el temps passa. Quan coneixes la dinàmica de la facultat, i saps que si no aprofites els primers exàmens tindràs molt difícil apro-

var-ho al juny, a poc a poc veus que has d'estudiar cada dia. Llavors comences a passar gust i a aprofundir més, i així no hi ha problema, el problema era en el començament.

-Quines assignatures t'agradaven més i n'hi havia cap que fos especialment difícil?

-Jo crec que totes les assignatures tenen la mateixa dificultat, depèn moltes de vegades del professor. Ell pot fer-ho més difícil o més fàcil. Ara també, si hi ha una assignatura que t'agrada més sempre hi dediques més temps i clar és molt més fàcil. Si m'hagués de quedar en qualseuna,

per ventura és pel professor, és Ginecologia i obstetrícia, però totes tenen les seves coses bones i dolentes. Una de bastant difícil per estudiar per l'examen és Endocrinologia i nutrició. Endocrinologia estudia els problemes de les hormones. Per exemple si tens un hipertiroidisme o un problema als ovaris, pot ser una funció hormonal.

La part de nutrició ensenya els tipus de dietes, les proteïnes, els àcids nucleics, els greixos... Això és molt difícil d'estudiar perquè és molt extens i hi ha poc temps.

-I tu quan menges, penses en

RESTAURANT - PIZZERIA

Blanco y Negro

Tel. 64 34 65

Porto Cari, 5
Cala Llonga

07660-CALA D'OR
Mallorca

Restaurant

Ca'n Trompé

Especialitats Típiques Mallorquines
CUINA DE TEMPORADA

Avda. Bèlgica, 12
Tels. 65 73 41 - 64 31 13

07660 CALA D'OR
(Mallorca)

cada cosa les vitamines que té o si et pot fer mal...?

-No, allò que procur és menjar un poc de tot, menjar variat. La nostra dieta mediterrània és molt bona, el que hem d'aprofitar més és l'oli d'oliva que a molts de llocs de fora d'Espanya o de la conca mediterrània no hi ha, i és molt bo. Allò essencial és un menjar variat, menjar moltes verdures, siguin crues o cuites, reduir un poc la carn, que per ventura aquí n'abusam un poc i menjar més peix, encara que és més difícil de trobar. Ara, però que hi ha llampugues és un peix ideal, és de temporada i s'ha d'aprofitar.

Incrementar la dieta del peix, reduir la carn i menjar tot tipus de verdures, ensalades, fruita, llet, ous. Si un menja de tot té menys possibilitats de tenir una patologia més endavant.

-Després d'acabar la carrera, penses fer el Doctorat?

-Vaig acabar ara pel juny, a l'octubre vaig fer la preinscripció pel Doctorat i me la varen concedir. Són dos anys de cursos de Doctorat i després has de fer la Tesi Doctoral. El problema meu és que per fer els cursos de Doctorat he d'ésser a Saragossa i ara dubt si he d'anar allà o he de quedar aquí després de Nadal. Si me'n vaig allà faré els dos cursos de Doctorat tot d'una i si qued aquí hauré de xerrar amb la Universitat de les Balears per si puc fer el trasllat d'expedient i fer els cursos aquí. Fins ara els cursos de medicina no es podien fer aquí, a les Balears, però enguany hi

ha hagut un conveni amb la Universitat de València i vendran uns professors cada cert temps a dirigir-te els cursos. Encara no sé que faré. Jo tenc moltes ganes de fer el Doctorat i fer un treball d'investigació i aprofitar dins el Doctorat, a més són punts pel Currículum. Aquí a Mallorca hi ha molt pocs metges que tenguin el Doctorat, perquè no hi havia aquesta possibilitat aquí. Ara per ventura s'animarà la gent.

-I per especialitzar-te, has d'haver fet el Doctorat o no importa?

-És independent. El Doctorat més que res, en els metges, és pel prestigi teu i per optar a Càtedra d'una facultat de medicina o sigui per fer classes a la Universitat.

-Són els teus comptes especialitzar-te en qualque cosa? Ja saps en què?

-Els meus comptes són d'especialitzar-me. El problema és que així com jo tenia molt clar que volia ser metge, d'especialitats n'hi ha moltes que m'agraden. Sé les que no m'agraden com són: Pediatria, psiquiatria, radiologia analítica, aquestes no m'agraden massa, neurocirurgia tampoc. I les que m'agraden molt són: immunologia, que és una cosa molt nova, que no n'hi ha massa, genètica, que té molt de futur, cada dia descobreixen més gens responsables de malalties i que fins i tot diuen que a EE.UU. moltes de cases d'assegurances volen fer un estudi genètic per si una persona té més risc de tenir una malaltia i el que farien seria que li posarien un plus a l'hora

de pagar la cotització, perquè aquesta persona és més propensa a estar malalta. De totes maneres això encara no és ètic i no es fa. Aquestes dues especialitats són molt noves, el problema és que a Espanya no et pots formar i hauria d'optar a anar-me'n a l'estranger. Llavors hauria de menester una beca de qualque institució privada o de la Universitat. Això són idees que tenc jo ara i d'aquí a Nadal ho he d'haver aclarit tot. També m'agraden molt Ginecologia, urologia, tota la cirurgia m'agrada menys neurocirurgia, aparell digestiu, nefrologia, m'agraden tantes que no sé quina triar. Ara si vaig a Saragossa aniré a xerrar amb alguns professors perquè més o menys m'orientin, si he de quedar a Espanya o he d'anar a l'estranger.

-Quines perspectives tens de feina?

-Vaig venir dia 6 d'octubre i he fet un mes de feina a la Casa Del Mar de Santanyí, substituint el Doctor Obrador. M'han fet l'oferta de fer-ne dos mesos i mig més, però no sé si em convé, perquè vull aclarir les idees, si he de quedar aquí o anar-me'n a Saragossa. De totes maneres a Mallorca problemes de feina pels metges no n'hi ha gaire, és una zona privilegiada, primer de tot no tenim aprop la facultat de medicina i vénen molts de metges de fora. Si anau a Son Dureta, veureu que quasi tots els metges són de fora, per ventura a la península tenen més problemes per col·locar-se. Aquí si tens ganes de fer feina, si estàs ben format, per-

restaurant bar

bona taula

calonge 658202

COSME JULIA

TALLER DE CHAPA Y PINTURA

C/ Castell, 11 • Tel 657882

07669 CALONGE

En el mateix curset amb el Dr. Juan Solana Sorribas, l'«Hermano» Martí Domingo, director del C.H.V. La Salle i el professor Carlos Méndez Baner, professor de la Universitat de Chicago de Ginecologia.

què hi ha metges i metges, que és molt important, perquè no tothom posa la part humana que toca a l'ofici. Jo ho he vist aquests dies, per jo era la primera feina, ha estat una experiència molt agradable, he estat

molt content perquè a més he vist que la gent ha estat contenta de jo. Allò difícil entre el metge i el pacient és que hi hagi una confiança, però en malalts que he vist tres o quatre vegades en aquest mes ja comença a

haver-n'hi. Això a la facultat no t'ho ensenyen, depèn de tu. S'ha de rompre el gel, jo estava molt nerviós el primer dia, però veus que realment allò que has fet aquests anys val molt.

PAPERERIA

SA BALDUFA

S'HORTA

CALA D'OR

Aigües

Sa Figuereta

Telèfon 65 78 18

CALONGE

Grup de ball «Es Majoral»

Fa sis o set anys que, a Calonge, va començar l'escola de Ball de pagès. Tot d'una va ser un «boom» i el local estava ple de gom a gom.

Poc a poc, com passa per tot, la gent es va cansant i en quedàrem més pocs. Aquest període va durar tres anys. El mestre era en Tomàs, ara professor de ball a Campos, amb l'«Obra Cultural Balear». Després d'un any de pausa vàrem tenir, i encara tenim, un nou professor, en Toni Adrover, ballador de «S'Estol d'es Gericó». Molts ja sabíem ballar, però se n'apuntaren de nous i grans i petits. Tots passam molt de gust de ballar.

Un dia ens varen dir per anar a ballar a un hotel de Cala d'Or que volien un grup de ball autòcton, ja que per allà, molt de «Flamenco» (que té tan a veure amb la nostra cultura com els balls dels apatxes, o la llengua d'Islàndia), però de grups mallorquins se'n veien ben pocs. Aquest grup no podia ser gaire gros, ja que als hotels no tenen pistes allà a on hi puguin ballar agrupacions grans. Ens va fer molta d'il·lusió. Començàrem a assajar i a gravar una cinta per tenir uns balls que més o menys poguessin interessar a la gent. Érem sis, En Jaume Frare, N'Aina de can Pep-Ferrer, en Miquel Barceló, na Maria des Camp den Ventura i N'Apol·lònia i na Maria de s'Alzina.

Havíem de trobar un nom pel grup i ens va paréixer que «For d'ametler» era un bon nom. Més envant el canviàrem, ja que «Es Majoral» és més un símbol de Calonge i sempre ens podíem emparar dins l'Associació Cultural.

Per ventura la persona que més ens va ajudar de tot d'una va esser el Senyor Ripoll, director fins l'any passat de l'hotel Tucan, que sempre va confiar en nosaltres, encara que a les primeres actuacions les coses no ens sortien molt bé. No estàvem avesats a ballar en públic i ens feia estar

Any 1989. Uns dels primers pics que ballàvem a l'hotel Tucan.

molt nerviosos. Aquest any ens vàrem fer el vestit d'anar mudats, i els calçons i les faldetes de davall. Això era l'any 89.

L'any següent ens varen dir per ballar als «Cala d'Or Gardens»; ja teníem dos llocs. Cada any hem anat renovant les cançons. Aquest any havíem après el Fandango, la Jota balear, els boleros sevillans i qualche punt nou de jota.

L'estiu del 91 els llocs de ball anaren augmentant, ja eren 4. Aquest any hi hagués canvi de balladores, na Maria des Camp den Ventura es-

perava un infant i no estava en condicions de ballar. Na Bàrbara de Can Pinya i n'Ana Monge de Cala d'Or es varen afegir al grup. Essent set hi havia la possibilitat que si un estava malalt podia deixar. També aquest any ens varen fer el vestit de pagès i ens canviàvem a mitja actuació, la qual cosa afegia atractiu a l'espectacle i agradava a la gent. Aquest any vàrem tenir un caramull d'actuacions d'hotel esporàdiques a diferents a final d'estiu, a més de totes les que dúiem de tot l'estiu.

L'any passat els canvis varen esser més grossos. Tenguérem més llocs a on anar, ara era n'Aina de can Pep-Ferrer que esperava un infant i per substituir-la varen venir na Margalida des Forn i en Toni de Porreres —La parelleta del grup—. Inluïrem dins la «cassette» el So de Pastera, amb coreografia nostra i els boleros antics. A més ens vàrem comprar les joies d'anar mudat, les al·lotes, i el mocador i el capell de pagès els al·lots. Aquest any també hem fet actuacions fora dels hotels, com la del «mercadillo» a favor del «Green Peace» i de la «Societat Protectora d'Animals», una amb l'«Estol d'es Picaot» al «Botanicactus», un altre a Manacor, en el que ens convidaren a ballar a una trobada de grups en motiu de la festa de les Verges. Hi hagué un grup de Campanet, un de Menorca i un parell de Manacor. I no podem oblidar la de Sant Miquel a Calonge, que va ser un horabaixa preciós i molt festós.

En aquests quatre anys ens ha passat qualque denou, com el de n'Ana que es va cruiar un os del peu a l'acabar una actuació a l'hotel Cala Ferrera, però també ens han passat coses divertides. Qualque dia ens deixàvem qualque peça de roba a casa, i a vegades no sabien si anàvem de mudat o de pagès amb la mescladissa que dúiem. Que qualcú de nosaltres ens caigués la coa també va passar un pic o dos, i els estrangers quedaven decepcionats en veure que era postissa, o les sabates mal cordades que poc a poc anaven fugint i havíem d'acabar per tirar-les una coça, o al capell, al rebosillo o la

Els components d'«Es Majoral» l'any 92.

faixa que queia i no hi podies fer res. La gent sempre ho agafava amb bon humor i una rialla. Un vespre a mitja cançó l'animador ens va aturar la música per equivocació i ja ens veis a nosaltres ben embullats allà al mig i ja tot el vespre va anar tort. També ens hem trobat tres cops, per una cosa o altra que només érem cinc a l'actuació, era un poc ridícul, i el pic més terrible de tot va ser quan érem tres al·lots i dues al·lotes, ja que féiem de paper. Una nit, a Roca Serena una al·loteta es va enamorar d'un ballador i fins que no li va haver fet una besada no se'n va anar contenta.

Esperem que l'any que ve, si Déu

vol, ens vagi tan bé com enguany, i que la calor del mes d'agost sigui aguantadora perquè amb tants de faldons acabam xops.

El repte de l'any que ve serà fer un poc de contarella davant cada cançó del seu significat, si en té. És un poc difícil, perquè a un mateix hotel i pot haver gent de 3 o 4 llengües diferents i seria un poc llarga l'actuació, haver-ho de repetir en molts d'idiomes, però estaria bé que els turistes coneguessin més coses del país, i si més no dels balls que nosaltres els mostram.

Es Majoral

BAR NOU

CALONGE
tel. 657820

BAR - RESTAURANTE CA'N MARTINA

MIGUEL RIGO
ESPECIALIDAD EN PAELLAS
PESCADO Y MARISCOS FRESCOS

Passeig des Port, 56
Teléfonos 657517 - Privado 643013

07691 - PORTO PETRO
(Mallorca)

Receptes de Cuina

Pastís d'avellanes amb aroma de cafè

(Per a 6 persones)

INGREDIENTS:

- 1/2 kg. de melindros (biscotxo)
- 1/2 kg. de nata montada.
- 100 gr. d'avellanes torrades capolades.
- 3 cullerades de sucre.
- 2 cullerades de ses petites de cafè.
- 1 tassó de llet amb un raig de conyac.

Folrar el fons d'un motlle rodó amb paper d'alumini. Col·locar una capa de biscotxos, remullats en la mescla de llet i conyac, després mesclar la nata amb les avellanes, el sucre, el cafè i posar una capa d'aquesta mescla damunt els biscotxos. Fer capes alternant biscotxos i crema, acabant amb biscotxos. Tapar el motlle amb paper d'alumini i pitjar un poc amb les mans. Posar dins la gelera unes dues hores i després el podreu desmotllar. Només queda adornar-ho amb nata i nescafé o tapar de xocolata.

Es Crèdit

ENTREGA L'EQUIP MUSICAL SONY D'OCTUBRE

El passat 14 d'octubre es va celebrar davant el notari D. Eduardo Urios Camarasa el segon sorteig de la campanya «120 aniversari» que tots els mesos fa el BANC DE CRÈDIT BALEAR pels seus clients. Aquesta vegada D. MIQUEL ADROVER ADROVER va guanyar el tercer premi (un equip musical Sony). Les fotografies recollen el moment de l'entrega a càrrec del Director de l'oficina de s'Horta D. MIQUEL RIGO POU.

La nostra enhorabona a D. MIQUEL ADROVER ADROVER i recordi que hi ha molts més regals que poden esser seus si té qualque domiciliació de cobraments o pagaments en ES CRÈDIT.

120

BANCO DE CREDITO BALEAR

Domiciliar es seus pagaments a

Es Crèdit

Té premi!

MÉS PREMIS

En el tercer sorteig «120 aniversari» celebrat el passat 16 de novembre varen esser premiats: D. Pep ALOU JULIA amb un equip musical Sony i D. Antoni ADROVER AMENGUAL amb una mountain bike BH. ENHORABONA.

Colom (III)

Els extraordinaris coneixements de Colom

L'investigador eivissenc Nito Verdura a diferents publicacions assenyalava els fabulosos coneixements que Colom tenia tant com a navegant com sobre les terres de fins al 12 d'agost del 1492 varen estar amagades als europeus.

Sembla que Colom sabia que hi havia navegant cap a ponent a través de l'Atlàntic. L'original de les capitulacions de Santa Fe ho fan entendre així quan diuen «Las cosas suplicadas e que Vuestras Altezas dan i otorgan a don Cristóbal Colon en alguna satisfacción de lo que ha descubierto en las mares oceanas y del viaje que agora con la ayuda de Dios ha de hacer por ellas en servicio de Vuestras Altezas son las que se siguen» (ACA. Capitulaciones de Santa Fe, primera pàgina).

De fet, al que sempre s'ha considerat el primer viatge de Colom, des del 6 de setembre fins al 7 d'octubre Colom va navegar invariablement i amb ostanació cap a l'oest i pel paral·lel 28. Les cartes de navegació modernes, els Pilot Chartes, ens mostren que l'esmentat paral·lel és el dels vents alisis, els que ofereixen els millors vents per navegar cap a l'emisferi occidental entre el gener i el setembre. I en el viatge de tornada, el 16 de gener de 1493 no dubta en cap moment i en contra de l'opinió de Martín Alonso Pinzón, es dirigeix al N 1/4 NE en lloc de navegar cap a l'est, que hagués estat el més lògic amb els coneixements de l'època,

cosa que va fer quan va arribar al paral·lel 38 N i a 50 graus de longitud oest. I és que, a més dels vents favorables, hi ha el corrent dels Gulf Stream. A més, entre gener i setembre, a l'Atlàntic, per a navegar de l'oest cap a l'est, la millor drecera pels velers està situada entre els paral·lels 36 i 39 nord. Així ho va fer en Colom el 1493. ¿Com podia aquest home tenir aquests coneixements que s'avançaven quatre segles als que tenim ara?

La història oficial del descobriment diu que en Colom no tenia consciència d'haver descobert un no continent, possiblement sabia molt bé que ell no descobria res, si més no a sí mateix. Tenim moltes dades del poc que ens ha arribat dels seus escrits que fan pensar, també, que en Colom sabia perfectament on anava.

Hernando Colom, a «Historia del Almirante», referint-se al diari d'a bord del primer viatge i a l'11 d'octubre de 1492, escriu el següent: «...y rogoles que aquella noche velasen con atención, recordando que bien sabian, como en el capítulo de la instrucción dada por él a todos los navíos en Canarias, mandava éstos que después de que hubieran navegado 700 leguas al poniente, sin haber hallado tierra, no caminasen desde medianoche hasta ser de día, a fin de que, si el deseo de tierra no daba resultado, al menos, la buena vigilancia supliera a su buen ánimo. Y por-

que tenía certísima esperanza de hallar tierra, mandó que aquella noche cada uno vigilase por su parte...». A aquesta distància, 700 llegües, (aproximadament 2.800 milles) eren i hi són les primeres illes del Carib i els càlculs no li haguessin fallat si hagués navegat a una latitud un poc més al sud. Sembla molt clar, doncs, que en Colom tenia notícies concretes sobre allò que trobaria.

Diumenge, 16 de setembre.- «... porque la tierra firme hago más adelante».

Dimarts, 25 de setembre.- «Iba hablando el Almirante con Martín Alonso Pinzón, capitán de la otra carabela, sobre una CARTA. Y, enviada con alguna cuerda, comenzó el Almirante a cartear en ella con su piloto y marineros».

Dimecres, 3 d'octubre.- «Y creía el Almirante que le quedaban atrás las islas que llevaba pintadas en su CARTA». I segueix Las Casas: «Dice aquí el Almirante que no quiso detener barloventeando la semana pasada y estos días que veían tantas señales de tierra, aunque tenía noticias de ciertas islas en aquella comarca».

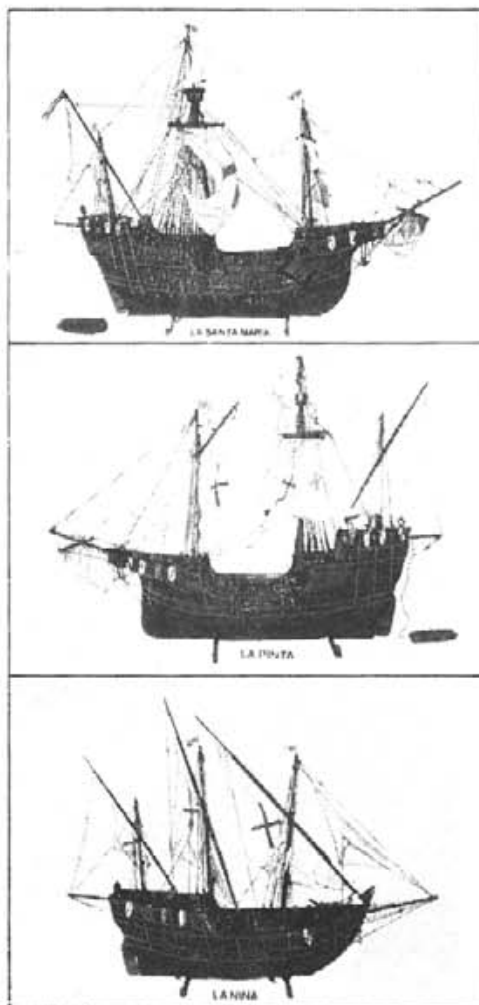
¿Qui li va donar a en Colom la notícia que allà hi havia unes illes? És un dels grans misteris d'aquesta història. A una carta que l'Almirall escriu als reis entre el 1498 i el 1500 diu: «Esta sola isla que boja más de sieteçientas leguas, Jamaica, con otras sieteçientas islas y tanta parte

de la tierra firme, de los antiguos muy conocida y no ignota, como quieren dezir los envidiosos o ignorantes». Qualcú havia donat a Colom informació del continent el qual no era desconegut als antics.

Un fet curiós és que en Ramon Llull (1235-1315) va anunciar quasi dos segles abans l'existència d'un continent a ponent a la seva obra «Quaestiones per artem demonstrativam solubiles». A la qüestió 154 explica el flux i reflux de la mar a les costes d'Europa i Àfrica. Alguns investigadors suposen que tant Llull com Colom havien tengut accés a informació secreta, a coneixements gelosament guardats pels antics.

Els coneixements científics de Colom eren assombrosos, sobre tot tenint en compte que ell va viure al segle XV, i a més tenia una intuïció genial davant els fenòmens naturals. Ell va esser el primer que va assenyalar que la terra tenia forma de pera, i que no hi ha simetria entre els dos emisferis. La ciència moderna ho ha confirmat. A través de les observacions del Vanguard I es va saber que la forma de la terra tenia un aplanament $afla = 1/298,3$ en lloc del valor $1/297$ adoptat fins aleshores. Aquestes observacions permeteren demostrar que no hi ha simetria entre els dos emisferis, cosa que en Colom ja havia dit. Aquestes conclusions foren confirmades pels Vanguard II i el Vanguard III. ¿Qui va revelar a Colom aquestes coses?

En el darrer viatge Colom va arribar al port de Sant Domingo el 29 de juny de 1502, i Las Casas ens diu: «Enviò a tierra un capitán llamado Pedro de Terreros, para que dijese al comendador de Lares la necesidad que tenía de los quatro navíos, que tenía a bien dejarle entrar con los quatro barcos en el puerto para guardarse de una gran tormenta que tenía por cierto que había presto de venir». El cas és que el comendador no li va donar la autorització i se sap que tenia preparat un estol de 32 naus llestes per tornar a Europa. Per això en Colom «envióle a decir que no la dejase salir para aquellos ocho días porque tuviese pos cierto que

habia de venir una grandísima tormenta». No li varen fer cas i un huracà va destruir l'estol, només es salvaren 4 o 5 naus. Avui en dia, gràcies als avanços de la meteorologia i als satèl·lits artificials es poden preveure aquest tipus de fenòmens. ¿Com podia saber un Colom amb 8 dies d'antelació que s'acostava un huracà, que molt probablement s'havia format al desert del sahara? ¿Qui li havia ensenyat a detectar aquest tipus de fenòmens?

A 1929 un grup d'investigadors que estaven treballant als arxius del palau imperial de Constantinoble trobaren un mapa signat pel capità de l'armada turca Piri Reis, data a 1513, 21 anys després que Colom descobrís el Nou Món. La història del mapa va començar a conèixer-se l'any 1501, 9 anys després que Colom descobrís el Nou Món, quan en Kemal Reis va capturar 7 vaixells a la costa oriental de la península

Ibèrica. El mariner turc interrogà les tripulacions i va saber que un pilot, que havia navegat amb en Colom, tenia un mapa amb les noves terres dibuixades pel mateix Colom. Kemal Reis s'apoderà del mapa i l'entregà al seu nebot, també capità i cartògraf.

La veritat és que a 1511 Piri Reis comença a dibuixar un mapa mundi i per això va emprar uns vint mapes, el d'en Colom, 8 dels temps d'Alexandre Magne, un àrab i quatre de portuguesos, però va esmentar la procedència dels altres. A Gallípoli va reduir els mapes a escala simple i va estar tres anys treballant en el mapamundi. Però va esser l'any 1954 quan el professor d'història de la ciència de la universitat de Harvard. Charles H. Hapgood va començar a estudiar el mapa turc. També va estudiar el mapa Arlington H. Malley, cartògraf de la U.S. Navy i especialitzat en mapes antics, el qual va manifestar que al mapamundi de Piri Rei estava dibuixada l'Antàrtida, desconeguda als temps del cartògraf turc, de manera que devia haver-se dibuixat abans, en un temps que l'esmentat continent no estava cobert pel gel. Això sembla impossible. I com l'Antàrtida no fou descoberta fins 1820 —307 anys després que Piri Reis dibuïàs el seu mapamundi— Cal preguntar-se com pogué incloure-la si estava coberta davall el gel des de feia gairebé 6000 anys.

Passat el mapa turc a la projecció Mercator, resulta que amb longituds quasi exactes veim dibuixar el perfil de la costa americana, els Andes, les cordilleres d'Alaska... En Colom tenia un mapa molt misteriós, que no havien pogut dibuixar ni els cartaginesos ni els fenicis, però que avui es pot contemplar als arxius del museu Topkaki d'Estambul. ¿Qui va poder dibuixar el mapa? ¿Com el va obtenir en Colom?

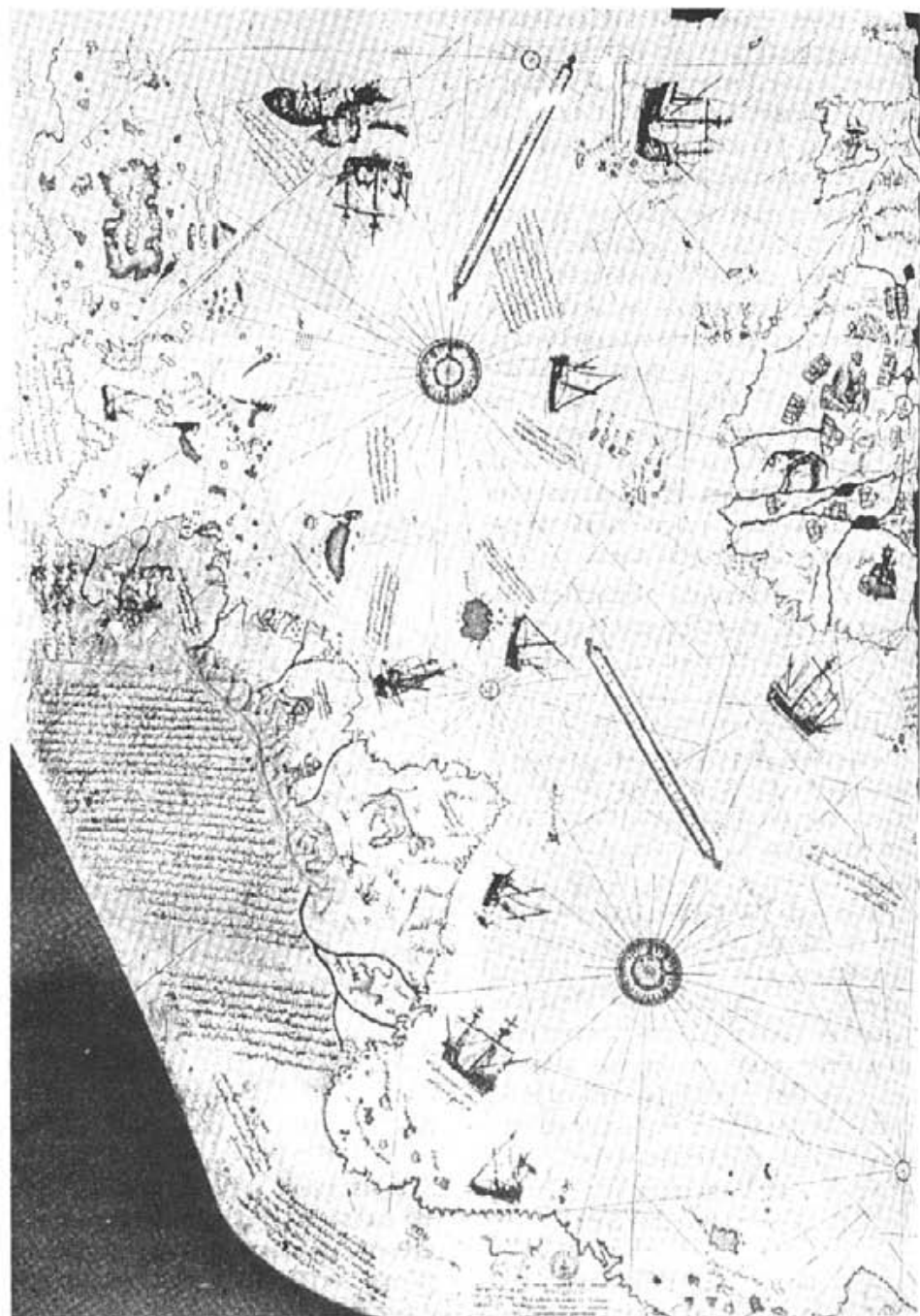
¿Qui era en Colom? Un home que a més de que s'ha exposat al llarg d'aquests tres números sabem que tenia coneixements sobre la variació magnètica o les diferències de salinitat a l'oceà... era un home fora del

corrent; era un excel·lent cartògraf, s'escribia amb caràcters xifrats amb el seu germà i el seu fill, era capaç de fabricar instruments nàutics. És realment difícil saber com havia obtingut tanta informació. Als números anteriors exposarem els fets que apunten cap a un Colom nacionalment català, sense especificar si era eivissenc, tarragoní, felanitxer o barceloní; encara hi ha moltes més coses que ens diuen que Colom havia d'ésser d'algun dels Països Catalans. Un mes, i fent referència al que acabava de dir sobre els seus coneixements com a mariner i capacitat de fabricar instruments de navegació llegiu el que va dir el segle passat l'alemany Humboldt, el pare de la geografia: «Cal no oblidar que els treballs dels mariners catalans foren, respecte a l'Àfrica Occidental els que foren els dels normands-escandinaus respecte al nord del nou món. L'illa de Man havia arribat a ésser des del segle XIII, el focus de les coneixences científiques en el difícil art de la navegació. Pel Fenix de les Meravelles de Ramon Llull sabem que els catalans-mallorquins es servien de cartes de navegar abans de 1286, que a Mallorca es construïen instruments, matusers, sens dubte, però destinats a determinar el temps i l'altura del pol a bord dels vaixells. Un navegant català, Jaume Ferrer (de Ciutat de Mallorca), havia arribat el mes d'agost de 1346, a l'embocadura del Riu d'Or, 5 graus al sud del famós cap del Nord, que l'infant Enric es vanava d'haver fet que els marins portuguesos el doblesin per primer cop l'any 1419. Un mallorquí, el mestre Jacob, fou escollit per l'infant Enric per presidir la cèlebre Acadèmia de Sagrés». ¿No us fa pensar tot això que Mallorca era el lloc ideal per a què s'hi formàs un mariner com el que va descobrir el Nou Món?

J. Vallbona

VERDERA, Nito: *Colón sabía muy bien donde iba.* MAS ALLÀ n. 1 HEPTADA EDICIONES - MADRID- 1989

CAPELLÈ, Llorenç: *Rafael Bauça (Un montuïrer, descendent de Cristóbal Colón).* BRISAS n. 181 PRENSHORA

Mapa de l'almirall turc Piri Reis, en el qual es basa per a la seva elaboració en un que havia capturat a un pilot que havia navegat amb Colom

-INCA- 1990.

BILBENY, Jordi: *500 anys d'amagar la veritat d'En Colom.* EL TEMPS n., 395 Edicions del País Valencià S.A. -València- 1992.

PARELLADA, Caius: *Colom venç Colombo* -Barcelona- 1897

BONILLA, Juan José: *La enigmática cuna de Cristóbal Colón* MAS ALLÀ - Monogràfic Vè Centenari- HEPTADA EDICIONES -Madrid-

FERRÉ, Miquel: *Colom, la figura més polèmica de la nostra història (Els enigmes de la nostra història)* DOCUMENTA BALEAR - PALMA- 1992.

VAQUER, Onofre: *Colom, Cristóbal* G.E.M. Tom III Promomallorca Edicions -Palma- 1989.

AMENGUAL, Jaume E. *El descubridor del nuevo mundo* Eureka -Palma- 1990.

AMENGUAL, Jaume E.: *La verdad sobre Joan Colom* Eureka -Palma- 1990.

planes d'opinió

Secció en la qual hi pots dir el teu parer de tota cosa

Massa «guapo» per ser ver

L'home és un animal polític que va aprenent des del primer alè. I aprèn fins al darrer gemec de la seva vida que li eclipsa i li nega la seva subsistència.

La societat on l'home viu és també l'escola que l'ensenya a pensar i a desenvolupar-se per ell mateix. Quan aquest s'ha descobert i trobat a ell mateix, no cal que li diguin què ha de fer o què ha de pensar. També és el qui recolza demanant suport, a vegades, dins un compàs de subconsciència, la societat dins la qual ens toca viure:

Perquè malgrat tot, vivim, pensam i som. No deixa que com a pampaioles siguem arrossegats si el vent tempestuós i empesos i desbordats per la força d'una torrentada d'idees poc aventajoses. L'home és el que marca la fita que separa els pobles un de l'altre. Diu quin ha de ser el seu disseny, quin ha de ser el seu sòl urbà, per on i com han de ser els carrers que li donin accés, comoditat i embelliment. Quines i com vol les zones verdes. Diu a on i com es fonamenta la seva riquesa, vista cap a un futur d'expansió, modernitat i creixement. Com i de quina manera es pot afavorir el correcte desenvolupament que crea l'àmbit alegre i dinàmic d'una societat sana. En definitiva, diu com vol que sigui el mirall que li torna la imatge real dins el convenciment que un pugui dir: Som jo mateix.

A què ve, tot això?

Seré molt clar. S'Horta i Calonge, Cala d'Or i Cala Ferrera estan immerses dins una besada penetrant i profunda que mescla fins a la confusió les delimitacions de dos ajuntaments distints: Felanitx i Santanyí. S'Horta i Cala Ferrera es troben dins l'indret del migjorn del terme municipal felanitxer, a 12 i 14 km. de distància del que és Felanitx ciutat. Som com una colònia de Felanitx que es mira amb amor i delicadesa per tots els grups polítics quan les eleccions són a prop. Mentre aquestes són llunyanes els problemes creixen i es multipliquen. Quan les solucions arriben —si és que arriben— quasi sempre és tard, fetes amb desgana i mal engrescades, com si invertir a S'Horta fos tirar els doblers. La marginació, als ulls de molts, està servida. Si un vol entrar en detalls, no cal esforçar-se gaire. No tenim clavegueram, les urbanitzacions estan sense rebre el que creïem que era sòl urbà ha quedat fora, ens falta una zona o polígon de serveis en el lloc adequat, ens han declarat àrees extenses d'espais protegits sense tenir en compte que suposa a tants i tants d'afectats, camins de fora vila amb molt de trànsit estan totalment abandonats, com si S'Horta fos per a Felanitx una cosa externa i un món a part.

Calonge i Cala d'Or es troben dins l'ajuntament san-

tanyiner, també, més o menys, a 12 i 14 km. de distància del poble de Santanyí. Els problemes d'aquests dos nuclis també són resolts a comptagotes, si cal, es pot dir que són tractats amb menys marginació però sí amb una pràctica en el fons egoïsta que els priva de tenir el que realment mereixen, i que amb tota dignitat tenen dret. Perquè no es pot privar un poble de tenir el que s'ha guanyat. S'Horta i Calonge naixeren dins dues cultures diferents, de costums ideològics distanciats, però que el pas dels anys, la modernitat i el desenvolupament turístic ha anat apropant cada dia més.

Dins Cala d'Or, molts de comerços són propietat de s'hortarrins i ha estat un mèrit honrat i legal de guanyar-se la vida. Cala Ferrera, a la inversa i dos reials del mateix. Dins el terme de S'Horta, moltes finques rústiques són propietat de calongins. Un bon grapat de famílies de S'Horta i de Calonge, al llarg dels anys, s'estan donant la mà i juntant les seves vides. Es veu com floreix l'amor procreador i com també, al mateix temps, es junten béns i riqueses, interessos, problemes i preocupacions són comuns i sumats diuen ben clar quin ha de ser el desenvolupament d'un poble. S'Horta i Calonge, mai de mai, no seran el que podrien ser mentre estiguin separats per diferents ajuntaments. Perquè tant l'un com l'altre, quan actuen, ho fan servint interessos del seu municipi i es perjudiquen l'un a l'altre de manera descarada, encara que es pretengui fer elegantment. No es pensa que aquests pobles tenen interessos i problemes comuns, que sols junts, amb dignitat, es podrien resoldre. Molts diran que no hi ha camí per solucionar-ho.

La solució és el camí, i aquest s'obre en saber-ho vèncer. No és vàlida la idea d'una segregació de S'Horta i Cala Ferrera i casar-se amb l'ajuntament de Santanyí. La clau és que S'Horta i Calonge, Cala d'Or i Cala Ferrera, incloent tota la costa pròpia que avui tenen, sense perdre ni renunciar a les seves senyes d'identitat pròpies, se segreguin dels seus respectius ajuntaments i agermanats formin ajuntament propi. El nom que podria ser molt indicat, per la ubicació d'aquests pobles a l'illa de Mallorca seria: Ajuntament de Migjorn, o Ses Marines de Migjorn, fent referència a les marines de S'Horta, Calonge i Cala Ferrera. O també fent referència a Can Marines, antiga possessió del terme calongí. Tant un com l'altre mereixen un calificatiu substancial i polític per un nou ajuntament.

Si aquesta idea fos recolzada i refrendada de manera amplament majoritària per cada un dels quatre nuclis de població tantes vegades anomenat al llarg d'aquest escrit, sens dubte aconseguiríem entre tots tenir un dels ajuntaments més polits i rics, i amb més expectatives

d'expansió i futur de la nostra illa de Mallorca. Llavors aconseguiríem tenir una xarxa de clavegueram adequat. Unes normes subsidiàries, cap a un creixement com caldria tenir a aquests dos nuclis i que la seva ubicació demana. També tendríem unes carreteres de circumval·lació, vetllant el benefici i la comoditat d'aquests dos pobles. Una zona o polígon de serveis en el lloc adequat afavorint el bon servei de les urbanitzacions de Cala d'Or i Cala Ferrera creant riquesa i qualitat de vida, i també llocs de feina a Calonge, s'Horta, Cala d'Or i Cala Ferrera.

Aconseguiríem també tenir un polisportiu de les dimensions adequades i que cobriria la demanda i necessitat pel desenvolupament d'una joventut sana. Tendríem, també, més seguretat ciutadana perquè tendríem a casa vigilància permanent. Els problemes d'ajuntament deixarien d'esser problemes de córrer i esperar, perquè ho tendríem tot molt prop de casa, la comoditat seria estable i permanent.

Per tenir tot això, i moltes coses més que sens dubte surtirien, si ens asseguéssim a fer una feina esbrinada no ens faltaria res. Ho tenim tot: una costa meravellosa, una mar blava amb unes platges d'aigües pures i cristallines i d'arenes netes i blanques, zones turístiques amb les infraestructures millorables, paisatges verjos i de vista espaiosa, serveis turístics plens de turons, d'hermosura i vegetació.

El que és essencial i que pot cobrir de verdor i d'alegria el nostre ric paisatge també ho tenim: és l'or transparent que ens ompl de vida, la riquesa hidràulica que surt generosa de les entranyes de la nostra terra, amb la qualitat, l'abundància i fluïdesa que la indústria turística demana i necessita.

Ah que pareix un somni! Massa «guapo» per ser ver. La idea està llançada. Tasca de tots nosaltres és aconseguir-ho.

Josep Bonet i Grimalt

Palma, 03/10/92

Sr. Director:

A les darreries dels anys setanta es produí al nostre país un fenomen desconegut fins aleshores, les ràdios lliures, un intent per part de la ciutadania de contestar les emissores convencionals esgotades i alienades pel poder. Al Principat i al País Valencià varen néixer ràdios

que han passat a la història i que avui són llegenda. Molts dels seus creadors patiren multes i amenaces però crearen escola i alguns d'ells són avui locutors o presentadors de televisió prou famosos.

A Mallorca es produí el mateix esclat, avui moltes d'aquelles emissores són ràdios municipals, una cobertura que malgrat tot segueix sense ser legal.

De les ràdios d'aquell temps recordam Ciutat Ràdio, una iniciativa del PSM, o Ràdio Activitat una divertida emissora mescla de diferents ideologies. Ràdio Mediterrània va ser una altra cosa, neixia amb la intenció de ser una ràdio convencional però en llengua catalana i molt arrelada a Mallorca i als seus interessos, amb un estil de ràdio molt peculiar que enganxava els oients. Nascuda al sí de l'Obra Cultural Balear i amb en Climent Garau al front volia ser a Mallorca el que Catalunya Ràdio és al Principat. Però novament el Govern de Madrid va acabar amb una iniciativa pròpia tallant d'arrel l'intent més seriós que hi ha hagut a Mallorca de fer una ràdio en català.

La dècada actual, la dels noranta, possiblement se destaca per ser la de les televisions locals, novament la ciutadania farta de tanta televisió aliena als seus interessos, de tant de «culebrón» i tanta vulgaritat, ha pres la iniciativa i s'ha llançat a instal·lar televisions que reflecteixin els seus interessos, els seus problemes quotidians. Les televisions locals omplen el buit que deixen les altres televisions.

Convergència Balear saluda a aquestes iniciatives, els dona tot el seu suport i es posa a la seva disposició.

Ara bé, el que no poden tolerar i hem de denunciar sense embuts, és l'intent del Canal 37 de fer una televisió privada desfressada de televisió local. No és això el que el ciutadà espera d'una televisió local, no és en Luis Cantero i les seves al·lotges fresques de roba el que una televisió local ha d'oferir als televidents, això és fer la competència a les televisions que avui per avui tenen una llicència que les fa ser legals a tots els efectes. Tal vegada el programa del Sr. Cantero és el que les televisions privades esperaven per aixecar una denúncia formal. Un altre tema és el de la Llengua pròpia de Balears, que el canal 37 té un «poc» oblidada.

Les televisions locals estan fent un gran servei al país i seria una llàstima que per mor d'actuacions com aquesta es poguessin malmetre.

Ben cordialment.

Secretaria de Premsa de Convergència Balear

MOTO SPRINT

LLOGER I VENDA
DE MOTOCICLETES

YAMAHA

HONDA

SUZUKI

INFORMACIÓ TEL 65 90.07
C/ CALA LLONGA 17-A (Davant Hípic)
07669 CALA D'OR

FERRERIA
ADROVER-ROIG, C. B.

Carretera Porto Colom, s/n.
Teléfono 837296

07669-S'HORTA (Felanitx)

La veu de la terra

Antoni Artigues i Bonet, ciutadà, de mare curiablancuera i pare felanitxer, va néixer l'any 1950, Pedagog, sociolingüista, i estudiós de la cultura popular camp en el qual ha dedicat especial atenció a les xeremies. Des de l'any 1977 ençà es dedica a la formació de mestres a l'escola de magisteri de UIB. Autor de diversos estudis: «Guia Didáctica de la Llengua Catalana a l'EGB» (1979), «Xeremiers Manual de Xeremies, Flabiol i Tamborí» (1982), «Mecanismes de Poder Escrits de Sociolingüística» (1985). Actualment, a més de la seva tasca com a docent, és el cap de l'Institut d'Estudis Avançats des d'on dirigeix la primera enquesta sociolingüística que es fa arreu de tota Catalunya.

N'Antoni és enemic de inèrcia reformista i de la mentida, que duen camí de consolidar el colonialisme espanyol de la Nació Catalana (amb beneplàcit de tants de notables que en treuen profit i amb la rialla estúpida de tants catalanets de barretina i calçons amb bufes), ha dedicat la major part dels seus escrits a mostrar la necessitat de l'unilingüisme del nostre país, probablement només possible havent recuperat la independència nacional.

Mallorca és terra de catalans

Mallorca és terra de catalans no només històricament (amb una història de prop de vuit-cents anys, com qui no diu res) sinó també sociològicament, ja que tres quartes parts de la població adulta parla en català (a pesar de tants anys de prohibició del català per a usos públics i a pesar de l'onada de castellanoparlants propiciada per la política dels distints governs espanyols —tant del franquista com dels borbònics).

Els nascuts a terra catalana són els que formen, aclaparadorament, la comunitat lingüística catalana, és a dir, el grup dels catalans (catalans de Mallorca, com Anselm Turmeda) (un 94% dels que parlen català són nascuts als Països Catalans); els vinguts de fora són la immensa majoria de la comunitat lingüística castellana, és a dir, del grup dels forasters (un 75% dels que parlen castellà són nascuts fora dels Països Catalans):

TAULA I

Lloc de naixement	Comunitats lingüístiques	
	Catalana	Castellana
Països Catalans	94'0%	22'2%
Euskadi (amb Navarra) i Galícia	0'3%	3'4%
Resta monarquia borbònica	5'7%	74'4%

(Hem anul·lat els resultats referents a altres estats perquè l'enquesta es fa fer sobre el cens electoral i hi surten pocs representats)

La lectura de la Taula II ens fa veure que dels nascuts a terra catalana quasi un 93 % parlen català (entre els nascuts a terra catalana que no parlen català hi ha més d'un fill d'autoritats que dirigeixen les nostres institucions); dels nascuts a terres de parla castellana un 81'5% parla castellà, però un 18'5%, quasi un de cada cinc, ha esdevingut català de parla, cosa que demostra una certa integració a pesar de la situació de desigualtat (real i legal) en què ens trobam els catalans.

TAULA II

Comunitat lingüística	Lloc de naixement		
	PPCC	Eus./Gal.	Resta mon.borb
Catalana	92'7%	22'2%	18'5%
Castellana	7'3%	77'7%	81'5%

Cal una acció decidida dels poders públics i socials orientada a adequar-se al fet que el català és la llengua pròpia de Mallorca i a assegurar la integració lingüística a la comunitat lingüística catalana dels castellanoparlants, i bàsicament dels joves. L'espanyolització dels mitjans de comunicació i de l'ensenyament durant la dictadura i durant aquesta transició inacabable, així com també un gran contingent d'immigrants no assimilats, han fet i fan el seu efecte, que ha d'esser contrarestat per les autoritats amb una gran decisió.

Hi ha dues mesures inajornables. Una és l'establiment del català com a llengua vehicular a tots els centres i nivells d'ensenyament; una ensenyança que ha de contemplar referències i continguts catalans (mallorquins) a fi d'erradicar un ensenyament que educa en la manca o en la substitució de la nostra identitat. L'altra és la catalanització dels mitjans de comunicació amb la utilització de les accions institucionals necessàries.

Els polítics tenen l'obligació de fer efectives aquestes mesures per restablir el dret social de cada poble a mantenir-se com a tal.

NOTA: Els resultats que presentam en aquests articlets periodístics són d'una enquesta a la població de Mallorca encarregada pel CM a la UIB el 1986 i treballada més a fons per SÈPAL per demanda de l'Institut d'Estudis Avançats de les Illes Balears. (Cal destacar el paper de Lluís Garcia Servilla, de la Universitat Autònoma de Barcelona, en l'orientació del quèstionari i en l'elaboració de les dades)

Antoni Artigues

**RESTAURANT
ESMERALDA
PARK
CALA D'OR**

Banquets, Bodes, Comunion i festes

ZONES AJARDINADES, PARKING, PARC INFANTIL, VISTA

PANORÀMICA SOBRE LA MAR

LOCAL CLIMATITZAT

CAPACITAT PER A 450 PERSONES

PREUS INTERESSANTS CONSÚLTINS SENSE COMPROMÍS

Informes: Tel. 64 30 85 - Sr. Ramon

L'esport és cosa bona

Jornada 10 de I Regional (08-XI-92)

Alqueria, 1 - Ses Salines, 1

Com fa quatre temporades, Alqueria i Salines empataren a un gol.

El Salines visitava «Sa Teulera» per segona vegada en partit oficial. Al final dels 90 minuts, se va repetir el mateix marcador que ja s'havia donat fa quatre

temporades: empat a un gol.

Les baixes de Miquel Rigo, Jaume Ballester i Oscar, tots ells defenses habituals, obligaren al tèc-

nic local a situar a Canals a la posició d'home lliure, on el pollencí va complir a la perfecció. El Salines, ajudat pel vent, va empènyer molt els primers mi-

nuts de partit, però la primera gran oportunitat arribava pels verds-i-blancs al minut 20; Vallbona Bonet, de falta directa, obligà al porter Sánchez a lluir-se,

En Cosme Ballester, de l'Alqueria, ha jugat fins ara tots els partits complets

per poder enviar la pilota a córner. La rèplica del Salines no se va fer esperar i el seu jugador Rosselló, amb el cap, va posar a prova al porter curiablancer Jaume Rosselló, que se va mostrar molt inspirat, repetint les darreres grans actuacions de Capdepera i Es Molinar. Pocs minuts més tard arribaria el polèmic gol visitant, que

va enfonsar moralment als locals. Després del gol, els saliners haguessin pogut sentenciar si Serra, totsol, no hagués fallat una clara ocasió.

Després del descans, l'Alqueria sortí molt motivat i va tenir acorralats als visitants dins la seva àrea durant els primers vint-i-cinc minuts. Dins aquest període, el Salines només

desplegà una vegada al contratat, quan Salom va enviar una pilota que va fregar el pal de la porteria local. Quan el domini de l'alqueria ja havia afluixat, Canals, de molt lluny va intentar sorprendre a Sánchez; la pilota va botar per damunt el porter i va pegar al travesser, tornant cap el punt de penal, on un defensa saliner va co-

metre falta per aixecar massa el peu. Aquesta falta va originar el gol de l'empat de l'Alqueria a sis minuts del final.

Iguat ja el partit, Pintado pel Salines i Sebastià Rigo per l'Alqueria haguessin pogut desnivellar la balança, però el marcador ja no se va moure fins arribar a la fi del partit.

Jaume Rigo

Fitxa tècnica

ALQUERIA: J. Rosselló, Vallbona C., Canals, Tòfol, Ballester, G. Rigo, Durán, T. Rosselló, Vallbona B., Ll. Vallbona i Barceló.

En el minut 65, López i M. Rigo entraren per Duran i Ll. Vallbona; i en el 75 S. Rigo va substituir a Barceló.

SES SALINES: Sánchez, Vicens, Gelabert, Vidal, M. Oliver, Serra, Salvà, Rosselló, Salom, Martí i V. Oliver.

En el m. 80, Salvà va deixar el seu lloc a Pintado.

ÀRBIT: Domínguez Jerez, ajudat per Sans i Ramis. Deficient actuació. Va concedir el gol dels visitants mentre i havia dins el camp dues pilotes. No va expulsar al porter saliner, després de tocar la pilota amb la mà fora de l'àrea gran. Li reclamaren una pena màxima a l'àrea local i va perdonar targes grogues a Martí i a Durán, quan tocaren la pilota amb les mans. Els saliners Sánchez i Martí veren la tarja groga per pèrdua de temps i Pintado per entrada forta. Per l'Alqueria, Canals i M. Rigo foren amonestats amb targeta groga per entrades dures a jugadors visitants.

GOLS:

M. 31, 0-2: Pilota llarga del mig camp cap a l'àrea de l'Alqueria que bota en fals i despista a Rosselló. Martí se n'aprofita i marca a porteria buida quan hi havia una altra pilota dins el camp. L'àrbit concedeix el gol.

M. 84, 1-1: Falta indirecta a favor dels locals devora el punt de penalt. Rosselló toca lleugerament la pilota a Vallbona Bonet, qui la col.loca per damunt la barreira, prop de l'escaire esquerre de la porteria de Sánchez. Un gran Gol.

INCIDÈNCIES: la millor entrada de la present temporada en el camp de «Sa Teulera» per presència el partit de màxima rivalitat comarcal. Temperatura agradable i bastant de vent a la primera part, que va afluixar a la segona. A la primera part, el joc va haver d'ésser interromput, ja que un ca d'un seguidor saliner va botar al terreny de joc.

Juan Dimas: màxim golejador

Després d'una llarga malaltia el passat 31 d'octubre ens va deixar en Joan Dimas Bermúdez i Adrover.

Ara des d'allà dalt pot veure com l'hi estic dedicant aquestes petites retxes. És molt difícil per a mi haver d'escriure aquesta notícia, per la qual cosa he decidit recordar-lo com el que era.

En Juan Dimas, el vaig conèixer quan vàrem decidir fer, de tant en tant, qualque partit de futbollet a Calonge, ell va venir a jugar amb els més joves, dels quals n'hi havia que no estaven federats i els costava un poc més el jugar però tots tenien molta d'il·lusió perquè un dia els veïnats del poble els vessin jugar; en Juan Dimas encara que era dels

que tenien més experiència sempre va disfrutar de jugar amb tots.

A finals d'abril del 91 i primer de maig es varen jugar una sèrie de torneigs per inaugurar els vestidors, els benjamins jugaven per primera vegada i varen fer primers, en Juan Dimas entre els dos partits

va marcar sis gols essent el màxim golejador.

Aquest és en Juan Dimas que vull recordar, un nin que li agradava practicar l'esport, que s'altre diumenge va veure des del cel com tots els espectadors i jugadors que hi havia al Lluís Sitjar resaven per ell, com propiament se li farà un home-

natge a Sa Lleona: de moment es pensa fer el dia dels reis comptant amb la presència del Mallorca Benjamí per jugar contra el seu equip i més coses encara sense confirmar, aquí a Calonge també li ferem un partit per recordar com marcava gols, aquí, al seu poble mai l'oblidarem.

Maties Adrover

Las categorías base, de luto

Incidencias: Unos 7.000 espectadores en el estadio Lluís Sitjar, en tarde muy agradable y soleada y con terreno de juego en buenas condiciones. Se guardó un minuto de silencio en memoria del futbolista del equipo infantil de s'Horta Juan Dimas, fallecido el pasado domingo tras una larga enfermedad. El Mallorca volverá a jugar en casa pasado mañana miércoles, a las cinco de la tarde, en partido de vuelta de la tercera eliminatoria de la Copa del Rey ante el Sant Andreu.

J. V.

PALMA.- Fin de semana negro para el fútbol base mallorquín ya que en el transcurso de pocos días han fallecido dos jugadores de corta edad.

El martes fue el jugador juvenil del Escolar, Benito Torres, de 16 años, que dejó existir tras sufrir un accidente de circulación con una motocicleta. Este suceso, que ha conmovido la comarca de Llevant, provocó la suspensión del partido Montuiri-Escolar. Juan Dimas, por su parte, falleció este pasado sábado tras una larga enfermedad. Este fut-

bolista contaba con sólo trece años y pertenecía a la disciplina infantil del S'Horta. Sus compañeros quisieron jugar el partido de Liga que les enfrentó al Algaida en homenaje al finado jugador, el S'Horta goleó a su rival por 6 tantos a 1.

Espectacular silencio en el minuto inicial, previo al partido, en memoria del jugador de S'Horta, categoría infantil, **Juan Dimas**, que falleció el pasado domingo. Una iniciativa que hay que aplaudir a la futura directiva que presidirá en breve **Miguel Dalmau**.

dies i coses

4. Va esser un partit on es jovenets varen fer disfrutar a la afició. Es màxim golejador va esser en Juan Dimas amb 4 gols, seguit pel caladerer Pedro de s'Oasis amb tres gols.

Es darrer partit de benjamins enfrontà a DIES I COSES i CALA D'OR B guanyant s'equip local per tres a dos, proclamant-se campió. En Juan Dimas va marcar dos gols que amb sos quatre de s'altre partit el proclamà màxim golejador.

32 DIARIO DE MALLORCA

S'Horta golea al Algaida en memoria de Juan Dimas

J. Vallès

PALMA.- El fallecimiento el pasado sábado del jugador infantil del s'Horta, Juan Dimas, de 13 años, tras una larga enfermedad, es lo más significativo de la undécima jornada en el fútbol base mallorquín. El conjunto de Felanitx no quiso aplazar el partido de Liga ante el Algaida para rendir, de esta manera, un pequeño homenaje al futbolista. El s'Horta goleó 6 a 1 a su rival.

ANEC DOTARIO

Homenajeamos a Juan Dimas

JUAN CARLOS AREVALO

III Cursa Popular Sant Miquel 92

El 19 de setembre com a començament de festes es va córrer la tercera cursa amb motiu de les festes de Sant Miquel, batent-se el rècord de participants enguany 122, l'any passat 118, a més es va batre el rècord a la prova sénior, ja que el corredor d'Alcúdia, en Toni Corró, va batre el temps que havia fet l'any passat el felanitxer Toni Peña (21'43''), va esser una prova molt emocionant degut a la forta lluita entre en Toni Corró i en Guillem Bosch, ja que fins els darrers cinc-cents metres no es va decidir la prova, al final en Toni Corró es va distanciar nou segons del seu rival.

Passant als corredors més joves tant na Margalida Vidal com en Miquel Mesquida varen repetir la victòria de l'any passat, a més en molta autoritat.

Sa prova més fluxa va esser la de cadet masculí on n'Esteve Barceló no va tenir cap problema per guanyar al caladorer David Molina.

Passant als minusvàlids repetiren victòria tant na Bel López com en Carmel Martínez.

Na Felisa López va guanyar la cursa senior femenina notant-se l'absència de la campanyera Fina Hisado guanyadora de les dues edicions anteriors.

En Sebastià Adrover va guanyar per tercer any consecutiu la prova de veterans B, mentres n'Emili de la Camara va guanyar la prova A.

Classificacions

Infantil-Cadet Femení:

Margarita Vidal	5'09''
Catalina Oliver	5'32''
Raquel Nicolas	5'34''
Cati Capellà	5'38''
Vanessa Barrientos	5'54''
Carmen Barceló	6'01''
Silvia Guerro	6'11''
M. Luisa Gracia	6'26''
M. Magdale. Sureda	6'35''
Apolonia M. Mas	6'47''
Margarita Rigo	6'58''
Laura Garcias	7'11''
Catalina Mora	8'06''
Sara Mora	8'34''
Maria Esther	8'50''
Pilar Sanchez	9'38''
Danita Vidal	9'38''
Ana M. Martínez	10'58''

Infantil Masculí

Miquel Mesquida	4'24''
Emilio Barrientos	5'36''
Juan Garcia	5'48''
Llorensa Paramo	5'59''
Emilio Joya	6'14''
Tolo Obrador	6'17''
Jordi Jimenez	6'46''
Xavier Julià	6'47''
Lorenzo José	6'48''
David Jiménez	7'08''
Rafael Fernandez	7'12''
J. Manuel Jiménez	7'24''
Juan Adrover	7'26''
Manuel Luis Martínez	
J. Manuel Aranda	
Abel Jesús Padilla	
Cristian Nevado	
Oliver Mas	
Miquel Adroves Estelrich	
Amador Nunñez	
Fco. Javier Morillas	
Juan Ramon Xamena	
Ruben Alarcon	
Toni Vallbona	
Sascha Mas	

Cadet Masculí

Esteve Barceló	8'15''
David Molina	8'33''
Jordi Jimenez	9'39''
Augusto Cesar	10'45''
Bernat Xamena	
Rafael Amador Molina	

Minusvàlids femenins

Isabel Lopez
Francesca Febrer

Minusvàlids Masculins

Carmelo Martínez	14'20''
Tomeu Gelabert	17'41''
Antoni Homar	17'59''

Senior Femení

Felisa López	14'45''
Isabel Baker	16'21''
Antonia Solana	16'54''
M. Pilar Gomariz	20'05''

Veterans B

Sebastià Adrover
Basilio Martínez
Luis Morata

Veterans A

Emilio de la Camara
Jaume Mestre
Francisco Paramo

Senior Masculí

Antoni corro	20'44''
Guillermo Bosc	20'53''
Manolo Muñoz	21'18''
Toni Riera	21'40''
Francisco Carmona	22'00''
Luis Carmona	22'00''
Vicens Villalonga	

Fernando Mejias
Guillermo Angel Pons
Miguel Fernandez
Francisco Carron
Francisco Solana
Tomeu Riera
Pep Puig
Angel Sanchez

Rugino Atenza
José Muñoz
Tomeu Llodrà
Sebastian Llinas
Miquel Cespedes
Damian Rigo
Pascual Rosselló
Antonio Martí
Esteve Lopez

Toni Rosselló
Tomeu Adrover
Tomeu Amero
Jochen Wurmahn
Toni Vallbona
Jaume Binimelis

Opinió dels atletes:

Toni Corró: «M'he trobat bastant bé, m'ha afavorit l'absència den Toni Peña, fins a la meitat de la darre-ra volta no m'he vits guanyador»

Emili de la Camara: «Posats a triar preferesc l'atletisme abans que arbitrar, ja que al futbol t'insulten sense motiu»

Sebastià Adrover: El recorregut està molt bé ja que no és com altres llocs on tot és asfalt i revolts, aquí la prova surt al camp i l'ambient és ideal per a l'atleta»

Felisa, guanyadora de la cursa senior femení.

Toni Corró, guanyador de la cursa senior

Bel López, 1ª corredora minusvàlida

Margalida Vidal, 1ª Infantil Cadet femení

Miquel Mesquida, 1ª Infantil masculí

VII Torneig Bàsquet: Primera victòria calongina

CALONGE: 62 (36). Anotadors: Guillem Julià I (0), Tolo Adrover (0), Tomeu Adrover (2), Guillem Julià II (2), Toni Vallbona (0), Jordi Vidal (0), Alex Estévez (7), Xesc Adrover (33), Joan Rigo (4) i Damià Bover (14).

JOAN CAPÓ: 59 (28). Anotadors: Toni Sureda (0), Xavier (0), Bisquerra (0), Bennassar (0), Servi (0), Willy (7), Rafel Bover (8), Toni Vqny (3), Barceló (0), César (13), Llatzer Méndez (10) i Carles Guerrero (18).

ARBITRE: JAUME BINIMELIS: Actuació correcta i sense complicacions.

MEMBRE DE L'EQUIP DE BÀSKET CALONGÍ AL LLARG DE LA HISTÒRIA DEL TORNEIG FESTES DE SANT MIQUEL:

Jugadors	Punts	Partits	Mitjana
Damià Bover	222	12	18'5
Xesc Adrover	198	12	16'5
Jaume Binimelis	59	8	7'1
Toni d'Alcúdia	23	2	12'5
Tomeu Roig	21	6	3'5
Joan Rigo Manresa	21	9	2'3
Miquel Adrover	17	10	1'7
Toni Vallbona	15	7	2'1
Toni Luis	14	7	2'1
Toni Luis	14	4	3'5
Toni Obrador	13	2	6'5
Guillem Roig	9	5	1'8
Toni Servera	7	2	3'5
Toni Adrover V.	7	9	0'7
Tomeu Adrover	8	3	0'3
Alex Estevez	7	1	7'0
E. Triay	6	1	6'0
Jesús Jiménez	3	8	0'37
Guillem Julià (2)	2	1	2'0
JM Triay	2	1	2'0
José	2	2	1'0
Toni Adrover Barceló	2	5	0'4
Joan Rigo Vadell	0	1	0'0
Maties Adrover	0	1	0'0
Miquel Adrover	0	1	0'0
Miquel Adrover Adrover	0	1	0'0
Juan Miquel Adrover	0	1	0'0
Pep Adrover	0	1	0'0
Guillem Julià (1)	0	1	0'0
Tolo Adrover	0	1	0'0
Jordi Vidal	0	1	0'0
Tomeu Adrover Barceló	0	2	0'0
Juan Adrover Adrover	0	4	0'0

CLASSIFICACIONS FINALS DELS EQUIPS

PARTICIPANTS:

Equip	Participacions	1	2	3	4	(Lloc)
Joan Capó	5	3	1	1	0	
La Salle A	5	2	1	2	0	
Calonge	7	1	5	0	1	
Santanyí	3	1	0	0	2	
Manacor	2	0	0	1	1	
Porreres	1	0	0	1	0	
La Salle B.	1	0	0	0	1	

Resum participació equip de Calonge:

Partits jugats: 12
Partits guanyats: 5
Partits perduts: 7
Punts a favor: 638
Punts en contra: 698

CODOSA

IMATGE D'OR

Avda. Boulevar, 13 - Tel. 657758
CALA D'OR (Mallorca)

FOTOGRAFIA

PROFESIONAL

REPORTATGES
FOTOS CARNET
FOTOCOPIES
VIDEO
MUSICA

col.laboradors de
dies i coses

FORN I COMESTIBLES

ADROVER

Rafael Adrover 5 - Calonge

Tel. 65 76 67

Equip de Calonge Temporada 92

Un dels primers equips de bàsquet de Calonge

COMENTARI:

A la fi, després de set anys intentant fer-se amb el torneig del poble l'equip calongí ho va aconseguir. A un

partit molt igualat encara que sempre dominat per l'equip local, destacant l'encert encistellador d'en Xesc Adrover que en 33 punts va esser el màxim anotador.

Memorial Maties Contestí

Havia d'esser així: dues victòries conquerrines varen posar el punt culminant a l'homenatge a aquest jove.

Abans del començament del partit senior els equips varen formar per dedicar-li un minut, recordant-lo, si un sol minut però un minut profund i emocionant, tota la seva família ho recordarà per sempre.

Adéu Maties fins sempre. Els teus amics ho varen donar tot, ja que el partit ho tenien molt difícil però al final havia d'acabar així, guanyant ells, guanyant tu.

T. Vallbona, 100 gols a 1ª Regional

Jugadors del C.D. Alqueria amb 4 gols marcats a un sol partit:

Jugador	Data	Partit
Pep Lluís	07-01-79	Alqueria, 5-Altura, 0
M. Rosselló	28-01-79	Alqueria, 5-At. Campos, 1
Ll. Rigo Bonet	04-03-84	Alqueria, 6-Génova, 0
Toni Ballbona	21-04-91	Alqueria, 5-Ca's Concos, 1

JUGADORS QUE HAN MARCAT TRES GOLS:

Jugador	Data	Partit
G. Rosselló	12-02-78	Alqueria, 3-Montaura, 1
M. Rosselló	18-02-79	Cardassar, 9-Alqueria, 4
Pep Lluís	06-05-79	V. de Mella, 0-Alqueria, 7
G. Rosselló	01-03-81	Alqueria, 4-V. de Lluc, 0
M. Rosselló	15-11-81	Alqueria, 4-Génova, 1
Ll. Rigo Bonet	14-03-82	Alqueria, 5-S. Maria, 1
G. Rosselló	23-05-82	Alqueria, 3-Ca's Concos, 0
Joan Vicens	13-03-83	Alqueria, 5-Alcúdia, 0
G. Rosselló	03-12-83	Alqueria, 4-Son Roca, 0
G. Rosselló	06-01-85	Alqueria, 5-Sant Jordi, 1
Ian	13-10-85	Alqueria, 3-Sant Jordi, 2
Ian	11-05-86	Alqueria, 3-Génova, 4
Toni Vallbona	15-05-88	Alqueria, 4-A.S. Gotleu, 1
Toni Vallbona	05-03-89	Alqueria, 7-Poblense, 1
Toni Vallbona	19-05-91	Alqueria, 6-Artà, 2
Edu	22-03-92	Alqueria, 6-Sant Jordi, 3

S'enfrontaven l'Alqueria i el Salines a «Sa Teulera» el passat 8 de Novembre. Als darrers minuts de partit l'àrbit senyala falta a favor dels locals, la treu en Toni Vallbona i, de forma genial, col·loca la pilota entre la barrera i el travesser, empatant el partit. Era aquest el seu gol número 100 dins la categoria de 1ª Regional, aconseguit de falta, una de les seves especialitats. Però abans d'aquest gol, els seguidors de l'Alqueria n'hi han pogut veure fer de totes les maneres: de falta, amb l'esquerra, amb la dreta, amb el cap, del mig camp o de penalt.

El seu mèrit encara és més gros si tenim en compte que el seu equip sempre ha estat més dominant que dominador, jugant sempre amb negatius i amb la necessitat d'eludir el descens. Arribar, per tant, a aquesta xifra, amb només 22 anys, constitueix tot un rècord.

Ja de ben petit va demostrar la seva qualitat jugant a futbolet a la pista de Santanyí, on ja evidenciava una gran facilitat realitzadora. Després d'uns anys sense jugar federat, va fitxar pels Infantils de Cala d'Or la temporada 1984-85, on va marcar bona part dels gols del seu

En Toni, devora en Cosme i en Tomeu, amb els Infantils del Cala d'Or.

equip. Com que els infantils acabaren prest la lliga, encara va ésser a temps a jugar els darrers partits de la temporada amb els Juvenils de S'Alqueria, logrant marcar tres gols al s'Horta, com a fet més destacat.

La temporada següent la va començar amb els Juvenils, però l'entrenador dels grans, Llorenç Rigo, li va donar l'oportunitat de debutar amb el primer equip; va ésser a Petra, el Desembre de 1985 quan en Toni, a mitjan segona part va substituir en Llorenç «Blanca». Ell mateix ho recorda.

«Sé que hi havia gent que trobava que era massa jove per jugar amb els grans, però jo ho preferia perquè llavors els Juvenils eren molt dolents i sempre perdien. Vaig estar molt content de que en Llorenç tengués confiança en jo. Ell

va ésser valent apostant per jo, que només tenia 15 anys. Per tant, de tot el que he fet, tenc molt que agrair a en Llorenç».

La lliga posterior la va fer tota amb els grans, jugant els 34 partits complets. Amb els juvenils només va intervenir a la Copa President.

Un any més tard, quan encara era Juvenil, en Sacares li va fer alternar els dos equips. Finalment va ésser el màxim goleador tant dels Juvenils com dels grans. Amb els Juvenils va aconseguir un altre rècord: 7 gols a un partit, el dia que varen vèncer per 14-1 al Mariense.

Després varen començar a venir les ofertes d'altres equips. Ell ens ho explica:

«Un parell d'anys abans havia anat a fer un entrenament amb el Mallorca Juvenil. Però no hi vaig

tornar perquè era necessari anar a Ciutat cada dia i trobava que eren molts de quilòmetres per córrer. Provablement, aquesta renúncia va ésser decisiva pel meu futur dins el futbol. Després, quan ja havia acabat el Juvenil me va venir a cercar el Cala d'Or per jugar a 3ª Divisió; jo no estava segur de com m'aniria i, a part, hi va haver rumors de que me volien cedir al Santanyí, canviant amb en Damià Barceló. Tot això no me va agradar i vaig decidir seguir a s'Alqueria. 'Després, el Santanyí, cada any s'ha interessat per jo, però des del moment que t'ofereixen doblers has de complir el que t'exigeixen: més entrenaments, disciplina, etc. Jo sempre he preferit tenir més llibertat».

La temporada 1988-89 va ésser la millor d'en Toni. Se va proclamar, amb 27 gols, màxim goleador de 1ª Regional, després d'una gran lluita amb en Jaume «Morellet» del Salines, i va rebre el trofeu que atorgava Ràdio Mallorca. Un any més tard li

concediren un altre premi: el de Dies i Coses, al màxim goleador del C.D. Alqueria.

La lliga 1990-91, quan entrenava en Bernat Sans, va tenir un mal començ per en Toni, per culpa de les expulsions. La segona volta va ésser millor i en el partit contra el Cas Concos va marcar quatre gols, fet que només havien lograt tres jugadors en la història del club: Pep Lluís, Miquel Rosselló i Ll. Rigo Bonet.

La passada temporada, amb 20 gols, se va proclamar per cinquè any consecutiu màxim goleador del C.D. Alqueria.

Moments després de jugar contra el Salines, en Toni feia una valoració dels 100 gols:

-Crec que aquests gols poden haver ajudat molt a l'equip per mantenir la categoria els darrers anys. El gol d'avui m'ha deixat més content perquè hem pogut empatar el partit que perquè hagi estat el número 100 o l'hagi fet al Salines.

-Recordes de manera especial qualche gol?

-En vaig fer un a l'At. Son Gotleu del mig del camp que m'ha quedat a la memòria. També record el primer que vaig fer amb els grans, contra el Juve, a s'Alqueria, quan només tenia 15 anys.

-Quins aspectes del joc t'agradaria millorar?

-M'agradaria tenir més esperit de lluita i també anar millor de cap. A vegades me critiquen per ésser massa individual, normalment quan la jugada té un mal final. Si la jugada acaba en gol ningú se'n recorda de quants jugadors he dribletat.

-Que t'ha paregut el Salines?

-Molt fluix, com tots els altres equips de la catego-

ria. Si tenguéssim els mateixos jugadors de l'any passat, crec que estariem dins els cinc primers. A noltros, a part de no ésser gaire bons, ens falta sort. Esperam que un dia la tenguem més favorable.

Dels 100 gols que ha marcat en Toni, 63 els ha marcat a «Sa Teulera» i 37 a fora camp. L'únic jugador que el supera és en Guillem Rosselló, que en va fer 130. Per darrera d'ell, figuren a Ll. Rigo Bonet amb 99, en Miquel Rosselló amb 58 i en Jaume Salom, amb 44. Des de la temporada 1988-89, ha marcat 82 gols dels 204 que ha fet l'equip, quasi la meitat.

Jaume Rigo.

Fitxa Tècnica

Nom i llinatges: Toni Vallbona Bonet.

Data naixement: 08-02-1970.

Alçada: 1'76 m.

Pes: 65 quilos.

HISTORIAL

INFANTILS CALA D'OR:

Temporada 1984-85, 15 gols.

JUVENILES C.D. ALQUERIA:

Temporada	Gols
1984-85.....	7
1985-86.....	7
1986-87 (Copa President).....	2
1987-88.....	22
Total.....	38

C.D. ALQUERIA 1ª REGIONAL:

Temporada	Partits	Gols
1985-86	14	1
1986-87	34	5
1987-88	16	12
1988-89	33	27
1989-90	25	14
1990-91	27	18
1991-92	32	20
1992-93(*)	10	3

Total 191 100

(*) Comptabilitzades les 100 primeres jornades

Amb els Juvenils de S'Alqueria, temp. 1985-86.

La U.D. Llombarts, un equip en principi pensat per passar el temps, ara només pensa amb la victòria:

Plantilla de la U.D. Llombarts:

NOM I LLINATGES	DEMARCACIÓ	CLUBS ANT.
Biel Soler Vaquer	Porter	Colonia
Toni Vidal Bonet	Porter	Ses Salines
Jaume Servera Coves	Defensa	Ses Salines
Sebastià Rigo Salvà	Defensa	Colonia
Andreu Burguera Clar	Defensa	S'Horta
Carlos Martin Serra	Defensa	Ses Salines
Miquel Nadal Rigo	Defensa	Colonia
Biel Barceló Martorell	Defensa	Campos
Juan Garí Mas	Defensa	Alqueria
Damià Burguera Servera	Defensa	Ses Salines
Dietharg Bigell	Defensa	Tels Iserlohn 1948
Pep Barceló Burguera	Defensa	Ses Salines
Miquel Vicens Perelló	Mig	Campos
Diego Uribe Mas	Mig	Ses Salines
Toni Burguera Burguera	Mig	Ses Salines
Blai Rigo Burguera	Mig	Ses Salines
Mateu Burguera Brunet	Mig	Ses Salines
Sebastià Hisado Bonet	Mig	Campos
Nadal Vicens Oliver	Davanter	Ses Salines
Juan Mas Adrover	Davanter	Santanyí
Tomeu Burguera Clar	Davanter	Ses Salines
Miquel Vicens Oliver	Davanter	Ses Salines
Entrenador: Lluís Uribe Hernandez		
Delegats: Miquel Cabrer Burguera i Miquel Sitges Coves		
President: Juan Cabrer Vila		
Tresorer: Andreu Garí Mas		

Partits jugats per la U.D. Llombarts fins ara:

05-09-92 Ciclos Marin 0 - U.D. Llombarts 4
(Tomeu Burguera 2, Nadal Vicens i Miquel Vicens)
12-09-92 U.D. Llombarts 2 - Puertas Sanz 1
(T. Burguera i Miquel Vicens)
19-09-92 Relojeria El Sol 1 - U.D. Llombarts 4
(T. Burguera 2, Mateu Burguera i Nadal Vicens)
26-09-92 U.D. Llombarts 2 - Hotel Helios 0
(Tià Hisado i Miquel Vicens)
03-10-92 Oli Caimari 3 - U.D. Llombarts 0
(Tià Hisado i Miquel Vicens)
17-10-92 U.D. Llombarts 3 - Emaya 2
(Tià Hisado 2, Nadal)
23-10-92 Pastor, S.A. 1 - U.D. Llombarts 3
(Miquel Vicens, Tomeu Burguera i Nadal Vicens)
31-10-92 Ferriolense 1 - U.D. Llombarts 2
(Carlos i Diego)
07-11-92 U.D. Llombarts 3 - San Diego 0
(Nadal, M. Vicens, Perelló i M. Vicens Oliver)
14-11-92 U.D. Llombarts 0 - Ca Na Paulina 6

Per saber quatre coses sobre aquest nou club ens hem posat en contacte amb el seu president D. Juan Cabrer i el seu capità i a la vegada responsable de la preparació Jaume Servera «Caranyo». El primer que vàrem demanar al president d'on va sortir la idea de fer la U.D. Llombarts?

-Va sortir de quatre jugadors que ja no tenien ganes d'entrenar però els feia il·lusió seguir jugant a futbol. Al primer moment teniem la idea de fer un equip del poble

al qual podria jugar el que volgués, però més tard vàrem pensar que era millor intentar guanyar, més que just jugar, pel que vàrem fixtar un parell de jugadors de fora poble.

Primer havíem pensat fer un equip per passar el temps, però ara ja pensam en un equip per guanyar. Si haguéssim fet un equip just format per jugadors locals crec que ens haguéssim cansat de perdre partits i així anirà millor.

-Passant a en Jaume li vaig demanar si no creia que era un poc massa tard per fer s'equip des Llobarders?

-I en Jaume en va respondre: Mai és massa tard, el que passa és que tothom havia emigrat cap a Santanyí i Ses Salines. De moment tot va bastant bé: hi ha bastants de socis i molta col.laboració per part de la gent, de moment tot molt bé.

-Com anau de socis?

-Mirà de moment entre dones i homes hi ha una cinquentena de socis. Per fer-se soci no hi ha cap condició, basta que els homes paguin mil duros i les dones o jubilats 3.000 pts, però si qualquú vol donar més ho pot fer. De moment no hi ha socis d'honor però esperam que se'n facin.

Als partits no feim pagar entrada encara que si feim qualque rifa, pel que els socis són més un suport econòmic que moral, ja que de moment moral sí que en tenim molta.

-Com són els vostres entrenaments?

-Encara que tenguem el camp en condicions al Llobarders no hi podem entrenar per què falten les casetes i el llum.

De moment hem programat dos entrenaments pe setmana: el dimarts i el dijous els feim a l'escola on feim un poc de footing i quatre abdominals.

Fins fa poc feiem un partit cada setmana pels pobles d'arrop però sempre hi ha baixes per problemes laborals pel que hem decidit fer dos entrenaments setmanals i fora partit.

Els partits oficials els jugam a Santanyí i molt bé que ens va perquè tenim molta col.laboració de Santanyí, tant per part dels que cuiden el camp com per part de la gent en general. De principi patia una miqueta degut a que molts han jugat a Ses Salines i per allò de la rivalitat però res... no ha passat res, tot el contrari ens han animat, en una paraula tot va vent en popa.

-Mentres heu fet d'equip sparring com heu vist als equips dels altres pobles?

-La diferència és que aquests equips duen més entrenaments, encanvi nosaltres de moment tenim més qualitat que equip perquè no havíem jugat mai plegats hi ha gent que jugava a Santanyí, Ses Salines, Campos, etc... pel que falta acoplar l'equip.

-Si miram la trajectòria a la taula podem conclure que tot el que ha pujat el Llobarders ho ha baixat el Salines?

-De principi tant n'Uribe com en Mateu que l'any passat eren els que jugaven a Ses Salines no tenien ganes de jugar, més ben dit: d'entrenar, pel que en quan a jugadors no n'ha perduts i en quan a aficionats nosaltres jugam els dissabtes horabaixes i ells el diumenge i crec que la gent que l'any passat anava a Ses Salines enguany també hi va.

Vàrem acabar amb una petita conversa de la que se podia estreure que allò principal perquè el futbol perduri al Llobarders és acabar el primer any i acabar bé, si es així no dubtam amb una bona continuïtat, ja que a poc a poc el futbol d'empresa s'impondrà a tots els pobles, i amb pocs entrenaments basta i la gent cada vegada és això el que vol: un poc de futbol, per passar el temps.

-Si fecim balanç dels deu partits que duis jugats el més difícil el del Emaya, equip coer i on tothom pensava amb goletjarlo?

-Jo de principi abans de començar ja vaig dir que l'havíem guanyat dins el cafè, pensava que al manco guanyariem quatre a zero i ja vaig predicar que els partits duren 90 minuts i de tot d'una ja varem anar 0-2, de penalt tot dos, però penalt justs i no havia res que dir, tanta sort que no vàrem remontar, però va quedar demostrat que no hi ha enemics petits.

-De moment es mantén la plantilla completa?

-A més de mantenir-se s'ha oferit més gent però tothom està molt a gust i no pensam ampliar-la. Essent una vintena procurar que tots estiguin contents i juntament amb en Lluís Uribe que m'ajuda procuram que tots estiguin contents i a gust, encara que només en poden jugar onze.

-Quan estam apunt d'acabar aquesta entrevista arriba en Diethard Bigell el jugador més veterà de l'equip i l'hi demanam quin temps feia que no jugava a futbol federat?

-Des de 1948

-Com veu el seu equip?

-Bé, crec que podem fer un bon paper

-Com ets com a jugador?

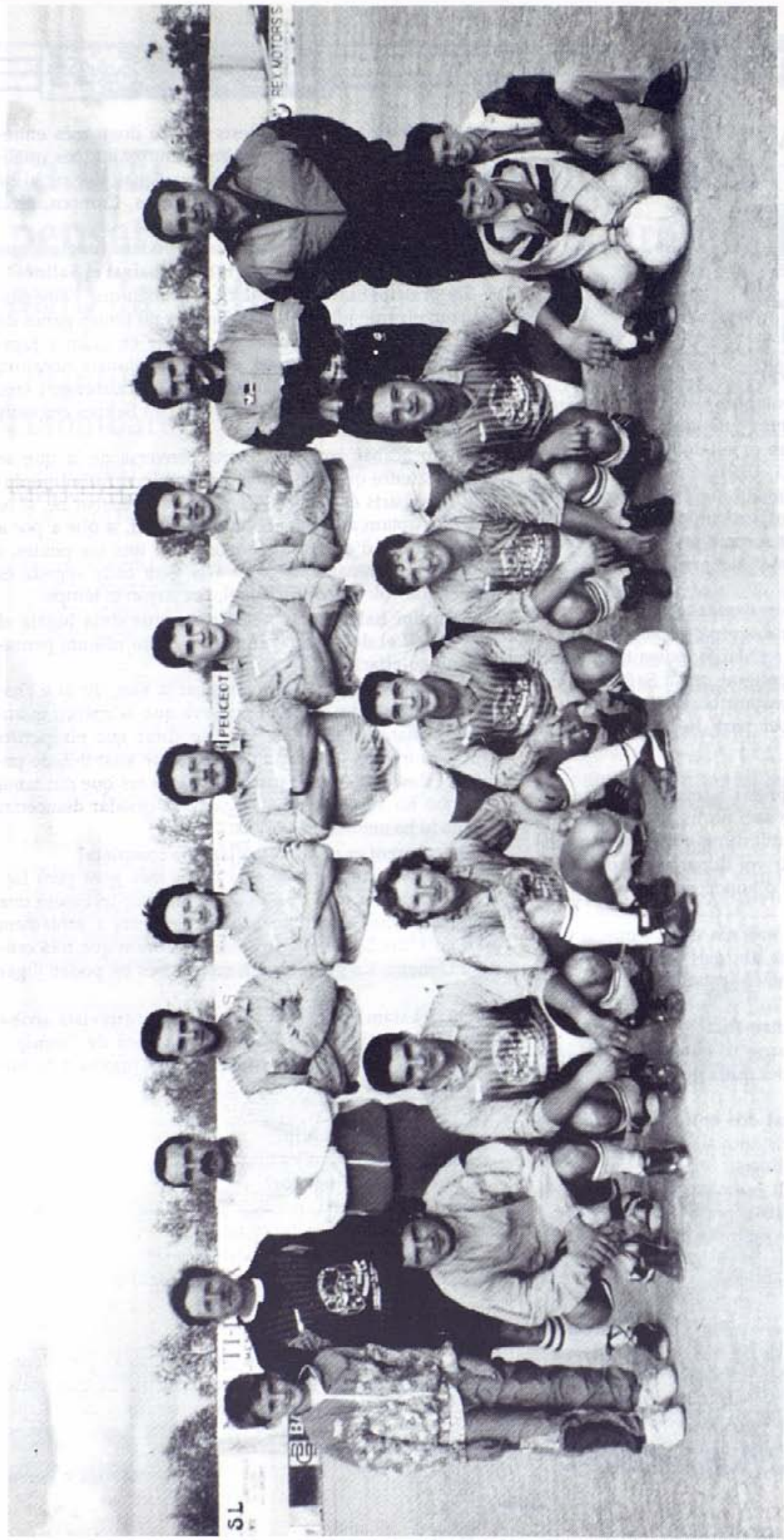
-Juc per l'esquerra, normalment de defensa, quan era més jove jugava al mig del camp

-Com ho fa per mantenir-se en forma?

-Sempre he fet esport, practico la natació tot l'any i faig footing cada dia

Ara sí que acabam l'entrevista mentres el president i en Jaume comenten que estan convençuts de que acaba dins el quatre primers, per jugar la fase final es més que factible, el temps dirà si s'ha fet o no realitat aquest desig.

Maties Adrover

U.D. Llobards